

RandKrant

M A A N D B L A D

VOOR DE BEWONERS VAN DE VLAAMSE RAND

Aards en hemels, aardbeien dus

Brabants Plateau bedreigd
door verstedelijking

FiguranDten
Mimi Lamote, de machtigste
vrouwelijke bedrijfsleider in België

De weergaloze Katoenfuif
in Grimbergen

Europa is niet goedkoop

FOTO: PASCAL VIGNERON

Sommigen dromen ervan, anderen breekt het angstzweet uit bij de gedachte dat Brussel straks het Washington DC aan de Zenne wordt, waar de belangrijkste politieke instellingen van de Europese Unie - de Raad, de Commissie en het Parlement - hun hoofdzetel hebben. Die onderlinge nabijheid zou ongetwijfeld bijdragen tot een soepeler werking. Maar vooralsnog heeft Europa veel van een reizend circus en dat kost handenvol geld.

Nieuwe cijfers over de kostprijs van de activiteiten van het Europees Parlement (EP), dat op maar liefst drie plaatsen werkt - Brussel, Straatsburg en Luxemburg - zorgden recent voor de nodige ergernis. De eerste twee steden zijn natuurlijk het meest bekend omdat daar eens per maand de voltallige zittingen plaatsvinden, maar daarnaast is het secretariaat van het EP officieel nog altijd in Luxemburg gevestigd. Europarlements lid Bart Staes (Agalev), die zich al lang heeft vastgebeten in het financiële doen en laten van het Europees Parlement, heeft in een verslag voor de begrotingscontrolecommissie de cijfers (nog eens) op een rijtje gezet en komt tot onthutsende bevindingen. De spreiding van de werkzaamheden van het Europees Parlement over drie steden kost jaarlijks maar liefst 169 miljoen euro (of ruim 6,8 miljard frank). Het leeuwendeel, 120 miljoen euro, gaat naar de infrastructuur (60 miljoen euro huur voor 300.000 m² vergaderzalen, kantoren en technische ruimten, 18 miljoen euro bijkomende kosten voor o.a. water, gas en elektriciteit en 42 miljoen euro voor technische apparatuur, uitrusting en inrichting van gebouwen). Voor extra personeel en dienstreizen is 40 miljoen euro nodig, en nog eens 9 miljoen euro gaat naar verscheidene andere kosten (telefoonabonnementen, kantoorbenodigdheden,

verhuis van/naar Brussel/Straatsburg van kisten en metalen kisten met documenten).

Eén vergaderplaats

Het zijn cijfers om van te duizelen en beterschap lijkt niet voor morgen. Volgens Staes zal de komende uitbreiding van de Europese Unie (EU) de begroting van het Parlement met 20% doen stijgen en de kosten voor het handhaven van drie vergaderplaatsen met 34 miljoen euro (of 1,37 miljard frank) doen toenemen.

De aandacht voor deze aanslepende, geldverslindende verhuisoperaties is des te acuter nu de Europese Conventie volop probeert nieuwe afspraken te maken voor een EU die vanaf 1 mei 2004 25 leden zal tellen en later mogelijk nog meer. Het verslag merkt op dat de huidige regeling betreffende de plaatsen waar het Parlement bijeenkomt weliswaar in het Verdrag is vastgelegd, maar dat het Parlement absoluut niet gelukkig is met die keuze die het gevolg is van een politieke deal. Als het Parlement autonoom mocht beslissen, dan zou het ongetwijfeld voor één enkele vergaderplaats opteren waarbij Brussel de beste troeven heeft, alle inspanningen van Straatsburg ten spijt.

Leefbare Europawijk

In Brussel staan de nieuwe gebouwen waar het Parlement de afgevaardigden van een uitgebreide Unie onderdak wil verlenen al in de steigers, maar niet iedereen is daar onverdeeld gelukkig mee omdat in de buurt de woonfunctie in de verdrukking komt. Het is uitkijken naar het stedenbouwkundig totaalconcept dat een Spaans-Belgische groep urbanisten tegen deze zomer klaar moet hebben voor de hele Europawijk. Het centrale begrip daarin is *mixité*: een gezonde mengeling van kantoren, woonwijken en winkels. Zo'n

concept lost het probleem van de uitwaaiering van het Europees Parlement over drie steden uiteraard niet op, maar het kan op langere termijn misschien het inzicht aanscherpen dat kiezen voor Brussel als enige vergaderplaats een goede zaak zou zijn. **Johan Cuppens**

De spreiding van de werkzaamheden van het Europees Parlement over drie steden kost jaarlijks 169 miljoen euro (ruim 6,8 miljard frank)

Europe is far from cheap

Some people have sweet dreams about it while others break out in a cold sweat just thinking about it. We're talking about the idea that Brussels will soon become 'Washington DC on the Senne', where the most important political institutions of the European Union - the Council, Commission and Parliament - will all be based. This mutual proximity will undoubtedly contribute to smoother functioning and (who knows?) might even help Europe to acquire a more appealing image among the population. For the time being however, Europe is very like a travelling circus, and one that's costing pots of money. Some recent figures about the cost price of the activities of the European Parliament - which operates at three different locations: Brussels, Strasbourg and Luxembourg - caused predictable outrage. Shuttling the European Parliament's activities between these three cities costs no less than 169 million euros a year.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

■ Het ergste verwijt dat men mij maakt, is dat ik me opgesteld heb als inwoner van Schaarbeek in het dossier van de nachtvluchten. Dat doet pijn. Ik heb maar één ding voor ogen gehad: hoe zorgen we dat zoveel mogelijk mensen zo weinig mogelijk hinder hebben. Waar ze wonen of welke taal ze spreken, dat is niet van belang. (voormalig federaal minister van Verkeer Isabelle Durant (Ecolo) in Het Nieuwsblad)

■ Het is duidelijk dat Ecolo van de nachtvluchten een verkiezings thema in Brussel wilde maken. (premier Guy Verhofstadt (VLD) in *Gazet Van Antwerpen*)

■ Durant is te kwader trouw. Mijn vertrouwen in haar is nul. Er zijn geen afspraken te maken met die dame. De eerste minister moet paal en perk stellen aan haar gemanoeuvree. En hij moet garant staan voor de afspraken die wij op 24 januari maakten. (minister van Sociale Zaken Frank Vandenbroucke (SP.A) in *Gazet Van Antwerpen*)

■ Isabelle Durant was gewoon een verschrikking. Met de nachtvluchten heeft ze de bevolking én haar collega's in de regering bedrogen. Ze heeft de mensen die last hebben van de nachtvluchten tegen elkaar opgezet: een aanfluiting van de democratie vind ik dat. (Bert Anciaux (SP.A-Spirit) in *Humo*)

■ Eigenlijk gaat het hier in de eerste plaats om een ecologische kwestie die maatschappelijk té veel kost voor wat ze waard is. Om een postpakket drie uur sneller in New York te krijgen, moeten die vliegtuigen per sé 's nachts opstijgen. Of het nu Vlamingen of Franstaligen zijn die van dat alles last hebben, is om het even. (staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking Eddy Boutmans (Agalev) in *Gazet Van Antwerpen*)

■ Ik weet wat de mensen over Durant en de regering Verhofstadt denken. Niet veel goeds. (...) Duidelijk is dat de volgende regering, hoe die ook zal samengesteld zijn, dit opnieuw zal moeten onderhandelen.

Niet enkel de nacht- maar ook de dagvluchten. (oud premier en burgemeester van Vilvoorde Jean-Luc Dehaene in *De Morgen*)

■ Actiegroep Daedalus liet uitrekenen dat het mogelijk is om niemand in de hele regio met

VAN HOREN ZEGGEN

meer dan gemiddeld twee nachtvluchten op te zadelen. De actiegroep ontdekte ook dat het technisch perfect mogelijk is die twee vluchten binnen het halfuur te plannen zodat iedereen op een slecht halfuur na een rustige nacht zou krijgen. (berichtgeving in *De Morgen*)

■ Ik begrijp eigenlijk niet goed waar de discussie binnen de regering over gaat. Die luchthaven ligt nu eenmaal aan de rand van de stad, je kunt toch niet anders dan een deel van de vluchten gespreid over de stad leiden? Het is waanzin om alles boven de noordrand te concentreren. Dat houdt geen mens vol. En dat gedoe over die Shell-site... Volgens mij weten de politici amper waar ze over praten. (Suzanne Debruyne, inwoonster van Neder-over-Heembeek in *De Morgen*)

■ Brussel en Wallonië moeten de problemen rond de luchthaven van Zaventem, zoals de geluidsoverlast, meer au sérieux nemen. Anders zie ik de luchthaven Vlaams worden. (minister van Sociale Zaken Frank Vandenbroucke (SP.A) in *De Standaard*)

■ Na de verkiezingen moet er dringend een vredes pact afgesloten worden over de luchthaven van Zaventem. Alle betrokken regio's moeten zich daarin engageren om de hinder solidair te dragen. (Vlaams minister van Leefmilieu Vera Dua (Agalev) in *De Standaard*)

■ Zelfs als ik in de oppositie beland, zal ik sowieso iets aan die nachtvluchten doen. Ik stap in geen enkele regering als er geen akkoord is dat komaf maakt met de onrechtvaardigheden in de regeling van de nachtvluchten. (Bert Anciaux (SP.A-Spirit) in *Humo*)

■ Of de nu heiligverklaarde spreiding van vluchten ook effectief de finale bevredigende oplossing biedt, valt af te wachten. (...) Misschien moeten we op een rustige en beredeneerde manier toch stilaan eens gaan beseffen dat er grenzen zijn aan de nachtelijke groei van een luchthaven in een grootstedelijk gebied. (standpunt in *De Morgen*)

Brabants plateau behoeden voor verstedelijkingsdruk 4

Het Brabants plateau tussen Brussel en Leuven is een bijzonder aantrekkelijk en nog relatief gaaf gebleven gebied. De Vlaamse Landmaatschappij (VLM) werkte hiervoor een landinrichtingsproject uit ten behoeve van een optimaal beheer.

E-government (3): Ook gemeenten schakelen stilaan over op elektronische dienstverlening 8

FiguranDten 10

Mimi Lamote is nu bijna twee jaar algemeen directeur van C&A België en Luxemburg. Ze heeft op die korte tijd alvast bewezen dat vrouwen het aan de top even goed doen als mannen, want de kledinggigant maakt sinds haar aantreden opnieuw winst.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Leven en welzijn in de rand (3): Vlaams-Brabant schiet tekort in hulpverlening aan jongeren 22

Onderwijsopbouwwerk in Vilvoorde 26

Katoenfuif in Grimbergen 29

FOTO: PASCAL VIGNERON

Voor visueel gehandicapten is de RandKrant beschikbaar op cassette. Geïnteresseerden kunnen contact opnemen met Progebraille-Helen Keller, tel. 02-466 94 40 of met de redactie.

E N O O K N O G

VAN ASSE TOT ZAVENTEM 6

ZONDER OMWEGEN 24 • VAN HUIZEN EN TUINEN 25

RESTAURANDT 28 • GASTENBOEK 32

COLOFON

RandKrant verschijnt maandelijks op 145.000 exemplaren ten behoeve van de bewoners van de Vlaamse rand rond Brussel en is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap en de provincie Vlaams-Brabant.

Realisatie: vzw 'de Rand'

Hoofdredactie: Henry Coenjaarts

Eindredactie en coördinatie: Petra Goovaerts

Vormgeving: Mega.L.Una, Brussel

Druk: A. De Cuyper-Robberecht, Zele

REDACTIEADRES:

Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse

tel 02-767 57 89, fax 02-767 57 86, randkrant@derand.be

Verantwoordelijke uitgever: Jan De Bock, Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel

Gaaf landschap behoeden voor verstedelijkingsdruk

In opdracht van de Vlaamse regering heeft de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) een landinrichtingsproject uitgewerkt voor het Brabants Plateau tussen Brussel en Leuven. Het gebied beslaat 23.000 hectaren en telt zo'n 130.000 bewoners. Naast de vele kwaliteiten, zoals fraaie dorpjes, een gevarieerd landschap en gespecialiseerde landbouw zijn er ook tal van minpunten, waaronder verkeersonveiligheid, erosie en aantasting van de open ruimte de belangrijkste zijn.

Het gebied van het Brabants Plateau wordt door het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen omschreven als een 'open ruimtcorridor', d.w.z. een weinig bebouwde ruimte in de buurt van sterk verstedelijkte gebieden. De provincie Vlaams-Brabant wil binnen elk van zijn karakteristieke plattelandsgebieden de samenwerking stimuleren tussen alle overheden en actoren die actief zijn op het platteland. Een meer gerichte inzet van Europese, Vlaamse en provinciale overheidsmiddelen voor plattelandontwikkeling is het doel. Het beleid van de provincie richt zich op het wonen en het binnen de perken houden van de economische activiteiten. Andere doelstellingen zijn o.m. de ontsluiting van de regio door beter openbaar vervoer, het behoud van een open maar verscheiden landschap door het verzoenen van natuurontwikkeling met landbouw en de ontsluiting van een fijnmazig toeristisch-recreatief netwerk. Het rapport van de VLM bestaat uit een aantal studies waarin de verschillende knelpunten en troeven van het Brabants Plateau op het vlak van landbouw, natuur en landschap, recreatie en toerisme, bewoning en verkeer worden beschreven en waarin concrete voorstellen worden gedaan tot een herinrichting van de open ruimte.

Bouwen aan banden

Het Brabants Plateau is een bijzonder aantrekkelijk gebied door zijn gevarieerd en vaak verrassend gaaf landschap met een afwisseling van valleien, hellingen en plateaus, weidse vergezichten, pittoreske beken, grote bosmassieven, kleinschalige

dorpskernen, prachtige kasteeldomeinen, kerken, molens,... Maar het is onderhevig aan een sterke verstedelijkingsdruk. Het landelijk karakter van heel wat dorpskernen gaat verloren en steeds meer open

ruimte moet wijken voor de uitdijende verkavelingen. In sterk verstedelijkte gedeelten, zoals Wezembeek-Oppem, Tervuren, Sterrebeek, Kraainem, Hoeilaart, Overijse en Jezus-Eik moeten de nog bestaande open ruimten ten allen prijze worden behouden en moeten niet toegankelijke groene ruimten zoals kasteeldomeinen in de mate van het mogelijke worden opengesteld.

Cultuurhistorische monumenten die zorgen voor een meerwaarde, zoals de kerk van Wezembeek en het kasteel Ter Meeren, moeten meer aandacht krijgen.

Op de plateaus van Moorsel, Duisberg, Maleizen en Ottenburg moeten nieuwe bebouwing en nieuwe infrastructuur worden geweerd om de weidsheid op de plateaus te bewaren en waar mogelijk te versterken door het landschap beter te ontsluiten. Ook in de valleigebieden zoals die van Voer, IJse en Laan moet de (lint)bebouwing worden tegengegaan en moet de bestaande be-

bouwing landschappelijk worden geïntegreerd. De landschappelijke kwaliteiten moeten in de mate van het mogelijke worden hersteld (door de waterlopen opnieuw te laten meanderen, nieuwe aanplantingen,...).

Een ander probleem is het toenemende (pendel)verkeer waardoor verkeersonveiligheid en -onleefbaarheid toenemen. Omdat de hoofdassen voller geraken, worden ook steeds meer kleinere wegen gebruikt als sluiptweg.

De leefbaarheid van een gebied wordt ook bepaald door de inrichting van de openbare ruimte. De kwalitatieve verbetering van straten en pleinen, speelruimten, parken, begraafplaatsen, parkeerterreinen, groenaanleg in de dorpskern,... is daarom van prioritair belang. Zulke ingrepen bevorderen het gemeenschapsgevoel en de onderlinge solidariteit.

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

De kwalitatieve verbetering van de openbare ruimte bevordert het gemeenschapsgevoel en de onderlinge solidariteit

Nieuwe bossen

Met 15% bosgebied scoort het Brabants Plateau een flink stuk boven het Vlaamse gemiddelde van 11,3%. Een paar bossen, zoals het Zoniënwoud, het Bertembos-Eikenbos en het Margijsbos zijn naar Vlaamse normen zelfs uitgestrekt te noemen. Zeldzame ecosystemen zoals heide, droge kalkrijke graslanden en heischrale graslanden komen hier en daar nog voor. Holle wegen, hagen, houtkanten, ruigte-vegetaties en een variatie aan graslanden bieden kansen aan tal van diersoorten. Probleem is evenwel dat de bebouwing en de wegeninfrastructuur zorgen voor het verdwijnen en versnipperen van bossen. Veel privébossen zijn bovendien ontoegankelijk en op sommige plaatsen is sprake van overrecreatie (motorsport, mountainbiken, paardrijden,...).

In het plan wordt onder meer voorgesteld om nieuwe bossen aan te planten, zoals een stadsbos rond Zaventem; om bestaande boskernen zoals het Stokkembos en het Moorselbos uit te breiden of te voorzien van bufferzones om de oprukkende bebouwing tegen te gaan; om langs drukke verkeersaders zoals de E40, bosbuffers aan te brengen; om privébossen open te stellen in gebieden waar er een grote behoefte is aan recreatie, zoals in de omgeving van Zaventem.

In samenwerking met particulieren en betrokken organisaties kan verder worden gedacht aan erfbeplanting, beekbegeleidende tuinen langs waterlopen, schermgroen rond bedrijven en langs wegen, de aanleg van kleinschalige waterzuiveringen,...

Sterke agrarische ruggengraat

Ruim een derde van het Brabants Plateau wordt ingenomen door landbouw. Het gaat voornamelijk om akkerbouw (granen, suikerbieten en aardappelen) op de plateaus en grasland in de valleien. Knelpunten zijn hier onder meer de sterke versnippering en moeilijke bereikbaarheid van de landbouwgronden - vooral op de plateaus van Moorsel en Duisburg -, erosie, de verstedelijkingsdruk waardoor de grondprijzen stijgen, de toenemende vergrijzing en problemen van opvolging.

Een versterking van de agrarische ruggengraat op de plateaus waar landbouw het grootste deel van de open ruimte inneemt, is wenselijk. Verder moet gezorgd worden voor een betere bereikbaarheid van de landbouwgronden zodat toekomstgerichte, dynamische of jonge bedrijven meer kansen krijgen. Tenslotte wordt gepleit voor nieuwe vormen van landbouw die inspelen op de nabijheid van Leuven en Brussel, met de verkoop van producten op de hoeve, stadslandbouw gaande van zorgboerderijen, kinderopvang,... tot hoogtechnologische tuinbouwcomplexen die direct op de stedelijke omgeving georiënteerd zijn. De

FOTO: PASCAL VIGNERON

lokale druivenverkoop is daar al een voorbeeld van, maar de open ruimten die grenzen aan het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bieden meer mogelijkheden.

De teloorgang van de druiventeelt rond Hoeilaart, Tervuren, Huldenberg en Overijse vormt trouwens een probleem apart. Door de sterke achteruitgang van de druiventeelt staan er massa's serres te verkrotten. In de studie wordt gepleit voor een nieuwe dynamiek en een ander imago voor de streek. Concreet wordt een versnelde afbraak van serres en het selectief bewaren en beschermen van het beeldbepalende serrepatrimonium voorgesteld.

Recreatie stoot op knelpunten

Het Brabants Plateau beschikt op het vlak van recreatie en toerisme over heel veel troeven die echter veel te weinig worden benut. De studie somt in dat verband een aantal knelpunten op. Wandelpaden sluiten niet op elkaar aan en zijn niet uniform bewegwijzerd; het fietspadennetwerk beslaat niet het volledige gebied en bevat nog mankementen op het vlak van de veiligheid en de staat van de fietspaden; hier en daar treden conflicten op tussen de verschillende routestructuren of worden paden gecombineerd gebruikt door fietsers, wandelaars en ruiters; er is een gebrek aan gediversifieerde logies; plattelandstoerisme komt in het gebied niet voor, terwijl elders in Vlaanderen deze logiesvorm in de lift zit. Het gebied telt bovendien veel historische hoeven, kasteelparken,... maar de meesten zijn niet toegankelijk voor het publiek.

De studie spitst zich toe op de ontwikkeling van 'zachte' recreatievormen. 'Harde' inplantingen, zoals vakantieparadijzen of pretparken zijn hier niet aangewezen.

Het bestaande fietsroutenetwerk dat werd opgemaakt in het kader van het Europees Interreg-programma, komt niet in de gemeentes Overijse, Hoeilaart, Wezembeek-Oppem en Zaventem. Door enkele lussen toe te voegen kan het alsnog worden uitgebreid tot deze gemeentes.

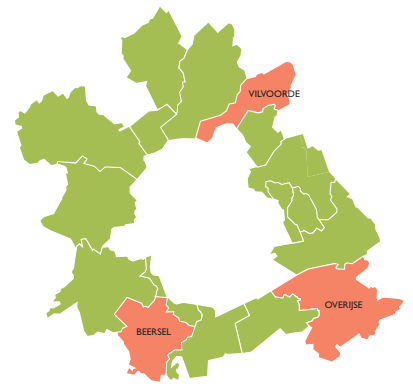
Vooral in Overijse, Huldenberg, Tervuren en Hoeilaart worden heel wat paden zowel door wandelaars, fietsers, mountainbikers als ruiters gebruikt. Een ruiternetwerk in deze gemeentes en een bijkomende mountainbikeroute in Tervuren kunnen deze problemen oplossen.

Verder wordt onder meer gepleit voor het herstel of het herwaarderen van dorpskernen en van het historisch-bouwkundig erfgoed en een betere integratie daarvan in het recreatief aanbod.

Als de betrokken gemeentebesturen en de provincie Vlaams-Brabant akkoord gaan met de voorstellen van de VLM en als de Vlaamse minister van Leefmilieu het licht op groen zet, zal er de komende jaren heel wat veranderen op het Brabants Plateau tussen Leuven en Brussel.

Paul Geerts

VAN ASSE TOT ZAVENTEM

VILVOORDE

Meer kinderopvang

Dankzij een nieuw kinderopvangproject komen er in Vilvoorde zeventien extra kinderopvangplaatsen bij. Het project is een initiatief van de Kamer van Koophandel en de stad Vilvoorde en wordt ondersteund met Europese subsidies. 'Er is in Vilvoorde heel veel vraag naar extra kinderopvang, zowel vanuit de VDAB als vanuit de bedrijven', legt schepen van Sociale Zaken Hans Bonte uit. 'Daarom wordt een deel van de plaatsen gereserveerd voor personeel van

bedrijven in de omgeving van VTM. Een ander deel is bestemd voor mensen die een opleiding volgen. Heel

wat alleenstaanden met kinderen kunnen vaak niet ingaan op een opleiding of jobaanbod omdat ze geen opvang vinden.' Het kinderopvangproject wil tegelijk ook werkgelegenheid

FOTO: RITA DANIELS

creëren. 'Het personeel voor de extra opvang wordt bij voorrang gerekruteerd uit langdurig werklozen die daarvoor de nodige kwaliteit bezitten', aldus nog Hans Bonte. Wanneer het project precies van start gaat is nog niet duidelijk, omdat er nog gezocht wordt naar een geschikt gebouw.

TD

BEERSEL

Symbolische vredespoort

FOTO: PASCAL VIGNERON

van de Hoogstraat, de Stoofstraat en de Grote Baan. 'Door de dynamiek van het concept ontstaat er een beweging in het beeld waardoor je het telkens anders ziet, naargelang de gezichtshoek van waaruit je kijkt. Ik vind dat het een enorme kracht uitstraalt', zegt burgemeester Hugo Casaer. Door de recente oorlog in Irak krijgt de Vredespoort er een internationale dimensie bij.

De gemeente Beersel is sinds kort met de Vredespoort een monument rijker. De Vredespoort kadert in het gemeentelijk project 'Kunst-in-de-straat' en is een monumentale stalen sculptuur van 5,5 meter hoog. Het kunstwerk is van de hand van de Beerselse kunstenares Hilde Van Sumere en staat op de rotonde op het kruispunt

'Via het monument en onder het motto 'Oorlog is geen kunst - Vrede wel', wil het gemeentebestuur uiting geven aan zijn afkeer voor oorlog. De Vredespoort moet een symbool zijn van mensen met verschillende ideeën en culturen die elkaar vreedzaam kruisen', aldus nog Hugo Casaer.

TD

DE RAND

De Post heeft het voor Carrefour

Van tal van lezers uit de hele rand hebben we boze reacties gekregen omdat zij in de RandKrant van mei 1.1. ook een exemplaar aantreffen van het opruiende blaadje 'le magazine Carrefour de la peripherie'. Hoewel er bij het afsluiten van het contract met De Post afspraken werden gemaakt dat ons blad zeker nooit als drager mag fungeren van dergelijke onverdraagzame en hetzerige publicaties, blijkt dat in de praktijk absoluut geen waterdichte garantie om de lezer een RandKrant zonder stoorzender te bezorgen. Wij zullen hieromtrent uiteraard ons beklag doen bij De Post, maar de ervaring heeft geleerd dat die haar vaste

klanten liever tegen zich in het harnas jaagt dan hen een behoorlijke dienstverlening te garanderen. Hoe kan de handelwijze van De Post immers anders geïnterpreteerd worden als je constateert dat dit bedrijf nu al 7 jaar lang elke maand een smak geld verdient aan de verdeling van RandKrant, maar dit blad desalniettemin ongenoevend en bij herhaling misbruikt om een francofoon strijdblaadje ter wille te zijn dat slechts incidenteel verschijnt en waarvan de legaliteit van de verspreiding in Vlaanderen al jaren wordt aangevochten. Met zo'n bedrijfsbeleid hoeft het niet te verwonderen dat de balans steevast in het rood eindigt! **HC**

Rechtzetting

In de rubriek RestauranDt in RandKrant nr. 3, jrg. 7 is een onnauwkeurigheid geslopen. Het gaat om architectenbureau A2D & Partners.

100 km Gordel bewegwijzerd

Wie van een flinke fietstocht houdt, kan voortaan wanneer hij wil het klassieke Gordeltraject van 100 kilometer afmaken. De route is immers sinds kort volledig bewegwijzerd. 'Die bewegwijzering heeft heel wat tijd in beslag genomen, onder meer omdat we hiervoor de toestemming moesten krijgen van alle betrokken gemeenten', legt Gordelcoördinator Luk Peirlinck uit. Het bewegwijzerde traject is niet helemaal identiek aan dat van de 100 km van de Gordel. 'Een identieke route was niet haalbaar', zegt Luk Peirlinck. 'Op een gewone dag staan er geen seingeveren en politiemensen op gevaarlijke plekken om het verkeer in goede banen te leiden, dus hebben we het traject omwille van de veiligheid

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

hier en daar aangepast. Maar wees gerust, de uitgestippelde route doet de Gordeltraditie alle eer aan en laat fietsers de mooiste en meest interessante plekjes van de groene rand rond Brussel zien.' Wie de fietstocht wil maken, kan een kaart van het traject en een brochure met uitleg over de bezienswaardigheden bestellen op het Gordelsecretariaat op het telefoonnummer 02-380 44 44. **TD**

EEN WERELDREIZIGER UIT RUISBROEK?

Iedereen kent het verhaal van de Venetiaan Marco Polo die met zijn vader en zijn oom Matteo van in Klein-Azië een wereldreis ondernam naar het verre China. Minder bekend is dat Marco Polo vertrok vanuit de Israëliische stad Akko (of Acca) aan de Middellandse zee en daar eerst het reisverslag doornam van ene Willem van Ruisbroek. Wie was deze man?

Willem werd omstreeks 1220 geboren en was volgens Alphonse Wauters in zijn *Histoire des Environs de Bruxelles* (dl. X/b) een telg uit het riddersgeslacht van Ruisbroek bij Brussel, dat zelf afstamde van de heren van Krainem. Over zijn jeugd is weinig bekend. Hij vergezelde Lodewijk IX van Frankrijk op de 8ste kruistocht (1248-1254) naar het heilig land. Willem van Ruisbroek vertrok in mei 1248 vanuit Akko als geloofsverkondiger en hoopte Djengis-Khan in Mongolië te ontmoeten voor wie hij een aanbevelingsbrief van de Franse koning bij zich had. Per schip deed hij de overtocht van Konstantinopel naar de Chersonesus, vanwaar hij verder reisde over land. Na een verblijf van een jaar in de stad Karakoroem in Mongolië, waar hij onderricht gaf aan christenen in slavernij, reisde hij begin juli 1254 terug naar Akko waar hij in de zomer van 1255 arriveerde.

Willem had zijn reis zorgvuldig voorbereid. Gedurende zijn tocht bestudeerde hij nauwkeurig de plaatsen en volken waarmee hij in aanraking kwam. Vandaar de talloze notities in zijn reisverslag over rassen, gebruiken, talen, landstreken en godsdiensten. Heel wat deskundigen hebben zijn reisverhaal naderhand bestudeerd. Ook Marco Polo en de zijnen hebben van dit 'Itinerarium' gretig gebruik gemaakt bij hun wereldreis naar het Verre Oosten.

Jaak Ockeley

Groene elektriciteit

Begin april is de cvba Ecopower begonnen met de restauratie van een deel van de oude watermolen van Overijse. De watermolen kreeg een nieuw rad dat in beweging wordt gebracht door het vallende water van de IJse. Een kleine centrale zet die energie om in elektriciteit. Die wordt via het bestaande net van de intercommunale Iverlek geleverd aan de aandeelhouders van Ecopower. 'De stroom die wij leveren kost uiteindelijk zoveel als wat de mensen nu betalen. Het enige verschil is dat hij op een milieuvriendelijke manier wordt opgewekt', zegt zaakvoerder Dirk

Vansintjan van Ecopower. 'In de kostprijs van de hele operatie hadden we de provinciale draaipremie verrekend, dat is de premie die de provincie jaarlijks toekeende voor draaiende watermolens. Maar omdat die premie onlangs werd afgeschaft, kwam Ecopower in de problemen. Door vrijwilligers in te schakelen hebben we het hele werk uiteindelijk toch nog binnen het beschikbare budget kunnen houden', aldus Dirk Vansintjan. De groene stroom zal vanaf 1 juli a.s. worden geleverd aan de coöperatieve aandeelhouders van Ecopower in Overijse. **WF**

Toenemende werkloosheid

Het aantal werklozen in het Vilvoordse is het voorbije jaar opnieuw sterk gestegen. Toch blijft de regio het met maar zes procent werkloosheid op de totale beroepsbevolking erg goed doen in vergelijking met de rest van Vlaanderen. 'Door het faillissement van Sabena en de economische crisis kwamen er in 2002 veel werklozen bij, maar net zoals bij de plotse sluiting van Renault in 1997, zullen we ook deze klap te boven komen', meent schepen Hans Bonte. Vooral de meest kwetsbare

groepen zoals laaggeschoolden of mensen met een taalprobleem geraken moeilijk aan een job. Ten behoeve van hen worden specifieke initiatieven uitgedokterd. 'Voor de jonge laaggeschoolden is er sinds een jaar het uitzendkantoor Instant A. In 2002 gingen 166 jongeren via Instant A aan de slag, wat toch wel een succes is', aldus Hans Bonte. Vilvoorde zal in de toekomst nog meer initiatieven nemen om de structurele werkloosheid aan te pakken. **TD**

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

Ook gemeenten schakelen stilaan over op elektronische dienstverlening

De federale en de Vlaamse overheid investeren volop in e-government. Beide bestuursniveaus stelden onlangs met de nodige luister hun nieuwe portaalsites voor. Maar wat doen de gemeenten rond elektronische dienstverlening? Met welke problemen worden zij geconfronteerd bij de uitbouw van hun e-government? En hoe verloopt de samenwerking met de hogere overheden? We staken ons licht op bij Ingrid Roobaert, informatieambtenaar in Sint-Pieters-Leeuw.

8

Mevrouw Roobaert, is er in Sint-Pieters-Leeuw sprake van e-government?

IR 'Ja, hoor, daar zijn we al jaren volop mee bezig. We vonden het nuttig om vlug een website te hebben. Bij het ontwikkelen daarvan hebben we alle doelgroepen - jongeren, ouderen, verenigingen, enzovoort - uitgenodigd om te achterhalen wat zij zelf belangrijk vonden. Zo'n aanpak is enorm tijdrovend, maar je levert uiteindelijk

wel een website af waar het publiek zich in kan vinden. En dat is toch de bedoeling van een goed bestuur. We verstrekken niet alleen informatie op onze site, de burger kan ook bepaalde zaken elektronisch afhandelen. De Leeuwnaars maken veel gebruik van deze dienstverlening. Verenigingen zetten hun agenda op de website, ouders schrijven hun kinderen elektronisch in voor een sportkamp, boekenwormen geven langs deze weg suggesties voor de bibliotheek en ook de speelpleinwerking wordt via het net ingevuld. Op onze allereerste site stonden al een aantal formulieren die de burger normaal aan het loket in het gemeentehuis moet komen afhalen en invullen. Nu kun je aan ons digitaal loket alle bestaande formulieren en reglementen downloaden, waardoor we de burger een verplaatsing naar het gemeentehuis besparen. Het grote probleem met veel van die formulieren is de handtekening. Een voorbeeld: iedere adreswijziging moet bekrachtigd worden met een handtekening van de aanvrager. Hoewel er reeds een wettelijke regeling bestaat, wachten de lokale besturen momenteel op een uniforme regeling en een platform vanuit de hogere overheid.'

Keuzes maken

Sommige gemeenten pronken met een pracht van een website, anderen hebben amper een digitale voordeur.

Vanwaar die grote verschillen?

IR 'Ten eerste moeten burgemeester en schepenen het belang inzien van een goede website. Als zij geen oog hebben voor elektronische dienstverlening, dan wordt het moeilijk. Daarnaast wordt een college ook voor een stuk beïnvloed door de administratie. Onze gemeentesecretaris is bijvoorbeeld enorm geboeid door informatica. Doordat ICT hem zo nauw aan het hart ligt, slaagt hij erin om ook zijn medewerkers te motiveren. In sommige gemeenten is dat wel even anders. Ik hoor collega's regelmatig

klagen dat hun secretaris of schepencollege het niet echt begrepen heeft op de nieuwe media. Het is belangrijk dat deze ambtenaren blijven hameren op het belang van elektronische dienstverlening. Anderzijds mag het ook geen fetisj worden. Nieuw is niet altijd beter. Als je een communi-

.....

'Als de burgemeester en de schepenen geen oog hebben voor elektronische dienstverlening wordt het moeilijk'

catieplan opstelt, moet je prioriteiten vastleggen. In het onze staat alles wat we op zes jaar tijd willen realiseren. Als we voor Sint-Pieters-Leeuw nu een goede, nieuwe website zouden willen, kost dat gauw tussen de vier en de zes miljoen oude Belgische franken. Maar we wilden ook een totaal nieuw gemeentelijk informatieblad uit de grond stampen, want het bestaande infoblad was behoorlijk oubollig. Driemaandelijks een turf van tachtig bladzijden; heel volledig, dat wel - je vond er alle gemeenteraadsbeslissingen in terug - maar niet bepaald iets dat iemand las. We hebben er daarom voor gekozen om eerst stevig in het maandblad te investeren. Infoleeuw loopt ondertussen twee jaar en we krijgen enorm veel goeie reacties. Ondermeer de VVSG (Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten, nvdr) liet weten dat ze dit een heel mooi infoblad vond. Daar waren wij als kleine gemeente natuurlijk erg blij mee.'

U vindt het dus belangrijker om in een maandblad te investeren?

IR 'Nee, ik vind beide communicatiemiddelen erg belangrijk, maar je moet keuzes maken. Na zes jaar moet ons hele beleidsplan uitgevoerd zijn. In één jaar tijd kun je niet in alles

FOTO: PASCAL VINCENON

Ingrid Roobaert

tegelijk investeren. Het maandblad loopt nu, dus we kunnen aan een volgend punt uit ons plan beginnen. In de loop van volgend jaar starten we met de ontwikkeling van een nieuwe website, waarvoor we nu al een webteam hebben bijeengebracht. Als we eraan beginnen, moeten we het meteen heel goed doen. Tegelijk ben ik ook wat terughoudend, omdat we nog behoorlijk wat informatie nodig hebben van de hogere overheden om een aantal dingen ten gronde te kunnen aanpassen.'

Wachten op de hogere overheid

Wat verwachten de gemeenten dan nog van de hogere bestuursniveaus?

IR 'Om e-government op een efficiënte manier uit te bouwen, hebben we dringend een thesaurus nodig. Dat is een gestructureerd begrippenapparaat dat de overheidsterminologie in

GEMEENTELIJK E-LOKET IN OPMARS

De rand is goed vertegenwoordigd op het net. Praktisch alle gemeenten hebben een eigen website, behalve Sint-Genesius-Rode en Wezembeek-Oppem. Die twee kregen onlangs een extra duwtje in de rug van de Vlaamse overheid. Voorlopig staat er alleen wat summere info over beide gemeentes op het wereldwijde web, maar ze hebben beloofd dat hierin snel verandering zal komen. Opvallend is dat een aantal websites al melding maken van een e-loket. Onder meer Wemmel, Sint-Pieters-Leeuw en Hoeilaart voorzien een aparte rubriek op hun webstek voor digitale dienstverlening. In Hoeilaart kun je je elektronisch ingediend dossier zelfs via het net opvolgen. Hiervoor moet je alleen maar je referentnummer intikken op www.hoeilaart.be. Ook kunnen de inwoners van heel wat gemeenten gebruik maken van een elektronische meldingskaart. Burgers die bij de gemeente hun beklag willen doen over pakweg een kapotte riolering, kunnen dat voortaan online. Ook suggesties voor het gemeentebestuur zijn welkom via de digitale meldingskaart.

KB

begrippenapparaat, vindt de burger steeds waar hij naar zoekt. Ten tweede zou Vlaanderen samen met het lokale niveau een elektronische standaard kunnen uitwerken voor een groot

aantal formulieren. Veel formulieren zijn immers identiek voor elke gemeente, alleen bepaalde bedragen verschillen soms. Zo'n standaard zou men gratis kunnen meegeven aan de gemeenten. Daardoor vallen de kosten weg om elk formuliertje individueel aan te maken, met een veel efficiënter bestuur als gevolg. Tenslotte is er nog het verhaal van de digitale handtekening. Wettelijk is die zaak in feite rond, maar de gemeenten ontvingen nog geen uitvoeringsbesluiten daaromtrent. We wachten dus op instructies van de

hogere overheid. Zolang die er niet zijn, kun je in feite niet over volwaardig e-government spreken. Je hebt immers voor heel veel diensten die de gemeente verleent een handtekening nodig van de aanvrager. Eigenlijk wacht iedereen af. Zonder duidelijke richtlijnen van de hogere overheden heeft investeren in e-government

weinig zin. Stel dat we nu een prachtige nieuwe thesaurus ontwikkelen, en de Vlaamse Gemeenschap komt volgend jaar met een totaal ander thesaurusconcept... Dan is die investering dus weggegooid geld.'

Nieuwe rol voor de bibliotheek

Beangstigt het u niet dat een groot deel van de bevolking geen toegang heeft tot e-government?

IR 'Ja, dat is nu zeker het geval. We moeten er in de toekomst over waken dat e-government geen exclusief gegeven wordt. Ik denk trouwens dat je ook het sociale aspect van het klassieke loket niet uit het oog mag verliezen. Je zou bijvoorbeeld zuilen (computers waarop je onder meer kunt surfen, maar waarop ook een heleboel overheidsinformatie terug te vinden is, nvd'r) kunnen plaatsen in de bibliotheek. Ik zie een bibliotheek meer naar een ontmoetingsplaats en een informatiecentrum evolueren. Die evolutie zien we heel goed in onze gemeente. Leeuwenaren die thuis geen internet hebben, komen in de bib mailen en chatten. Hoe meer pc's we plaatsen, hoe meer mensen er gebruik van maken. Een zuster van een jaar of 75 had nog nooit van haar leven een pc gezien. We hebben haar, met vallen en opstaan, leren mailen naar een broeder en een zuster aan de andere kant van de wereld. Ondertussen heeft ze het wel degelijk onder de knie. Ik vind het een uitdaging dat ook die mensen naar de bib komen en dat ook zij leren werken met dit medium.'

Kirsten Bertrand

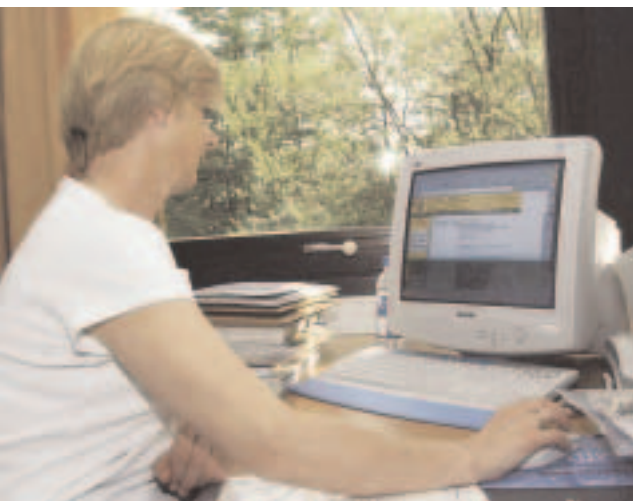

FOTO: PASCAL VIGNERON

kaart moet brengen. Nu verschilt de invulling van die begrippen vaak van gemeente tot gemeente. Ieder gemeentebestuur, van Zwevegem tot Riemst, moet in feite op dezelfde manier over pakweg geboortes, huisvuil en containerparken spreken. Als je dan op iedere gemeentelijke website eenzelfde zoekmachine loslaat op eenzelfde

Municipalities also gradually switching to 'e-government'

Both the federal and the Flemish regional governments are investing heavily in electronic service delivery ('e-government'). Both these levels of the administration recently unveiled their new portals with the necessary razzmatazz. But the municipalities too are hard at work developing their e-government capabilities. Some already have an online 'e-counter' where citizens can go to fill in all sorts of forms that they used to have to go to the town hall to complete. Even so, the municipalities are still awaiting clear guidelines from the higher levels of government before developing their electronic services any further.

In 1841 richtten Clemens en August (C&A) Brenninkmeijer een handelsvennootschap op in het Nederlandse Sneek. Het eerste Belgische C&A filiaal kwam er in Antwerpen in 1963. Daarna volgden er verspreid over het hele land nog 37 andere. De verdeelcentrale van C&A ligt op de Krekelenberg in Boom en het hoofdkantoor op de Senneberg in Vilvoorde. Algemeen directeur van C&A België is Mimi Lamote (38).

FOTO: PATRICK DE SPIEGELARE

Mimi Lamote van C&A

De machtigste vrouwelijke bedrijfs- leider van België

Mimi Lamote wilde onderwijzeres worden in een lagere school of 'iets met psychologie' doen. Maar het werd uiteindelijk Economische Wetenschappen.

ML 'Mijn vader vond het verstandiger dat ik Rechten ging studeren, of Toegepaste Economische Wetenschappen. Ik luister makkelijk naar iemand die meer ervaring heeft en daarom volgde ik het advies van mijn vader. Hij was zeeloods, een pracht van een baan. Ik mis hem nog altijd. Hij stierf toen ik 18 jaar was en net aan mijn studies begon. Omdat ik iets aan hem wilde opdragen heb ik een thesis gemaakt over het loodswezen. Ik vraag me vaak af wat hij zou denken, wat hij zou zeggen, als hij me nu bezig zou zien.'

Van de werkvloer naar de top

ML 'Na mijn studies had ik graag een MBA-diploma gehaald in de Verenigde Staten, maar die studie is peperduur. Mijn moeder stond er alleen voor en ik vond dat ik zoiets niet kon vragen, temeer omdat ik al vier jaar universiteit achter de rug had. Toen hoorde ik dat je in Harvard een soort mini-MBA kon halen, een opleiding die niet zo duur was. Ik heb er ontzettend veel geleerd, alle invalshoeken kwamen er aan bod.

Daarna ben ik in 1988 bij C&A begonnen als kaderlid op de werkvloer. Eerst werk je in de magazijnen, dan in de winkel, vervolgens aan de kassa en pas daarna begint je opleiding. Die lange weg vind ik maar normaal. Als je de school of de universiteit verlaat, ken je wel de theorie maar moet je alles nog leren. Het valt me op dat jonge studenten snel zo 'hoog' mogelijk willen zitten. Dat is niet erg realistisch, want zo leer je een bedrijf niet kennen en weet je niet altijd waarover je praat. In 2001, toen ik districtsmanager was, hebben ze mij gevraagd of ik algemeen directeur wilde worden. Ik heb toegehaapt.

Er zijn niet veel vrouwelijke bedrijfsleiders in België en ik heb er al vaak over nagedacht hoe dat komt. Ik denk dat er twee redenen zijn.

De eerste is historisch gegroeid. Onze moeders waren veelal huisvrouwen en geen carrièrevrouwen, ik vond het zelf overigens erg prettig dat mijn moeder steeds thuis was. Dat er inmiddels niet meer vrouwen zijn met een leidinggevende functie, heeft volgens mij te maken met het rollenpatroon dat ouders ook nu nog aan hun kinderen meegeven: de man zorgt voor het inkomen, de vrouw voor de kinderen

en voor het huishouden. Vrouwen met kinderen krijgen ook niet zo vaak kansen in het bedrijfsleven omdat men ervan uitgaat dat anders hun privéleven in het gedrang komt. Ik had het geluk dat ik een baas had die me vroeg of ik die topfunctie wilde of niet. Ik heb helaas geen kinderen, en ik ben er niet zeker van of men me ook gevraagd had als ik wel kinderen zou hebben. Bij mannen maakt het niet uit of ze kinderen hebben of niet. Een goede bedrijfsleider hoort niet in de plaats van de werknemers te denken maar moet zijn mensen zelf laten beslissen of ze een deel van hun privéleven willen opofferen of niet. Vooral om die laatste reden zitten er minder vrouwen aan de top en dat vind ik verre van logisch.

Men denkt wel eens dat ik 'carrière' gemaakt heb omdat ik geen kinderen heb. Dat betwijfel ik; ik heb een ontzettend leuke baan, maar het is heel hard werken geblazen. Dat heb ik altijd al gedaan, het zit in je of niet, dat harde werken, en het bepaalt mee je carrière. De verantwoordelijkheid is wel groter dan vroeger en die is niet altijd makkelijk om te dragen, maar het hoort er bij.

Als bedrijfsleider probeer ik altijd een evenwicht te vinden tussen werk en gezin. Gelukkig heb ik een uitstekende assistente die mij daar regelmatig aan herinnert.'

Bijzondere bedrijfscultuur

ML 'Elk bedrijf heeft zijn eigen cultuur, en dat is in Vilvoorde niet anders. C&A hecht heel veel belang aan ethisch ondernemen. Wat dat dan wel is? Wij staan er bijvoorbeeld op dat onze fabrikanten - en ook hun onderaannemers, want daar wringt meestal het schoentje - op een ethisch verantwoorde manier werken: ze mogen geen kinderen tewerkstellen, ze moeten bepaalde arbeidsomstandigheden respecteren, ze moeten rekening hou-

Mimi Lamote de C&A: La femme chef d'entreprise la plus puissante de Belgique

C'est en 1988 que Mimi Lamote (38), une licence en Sciences Economiques et un diplôme de mini-MBA en poche, a débuté sa carrière en tant que cadre chez C&A. Elle travailla d'abord dans les entrepôts, en magasin et à la caisse avant de commencer sa formation chez C&A. 'Je trouve normal de démarrer au bas de l'échelle. En quittant l'école ou l'université, on connaît la théorie mais on a encore tout à apprendre', explique Mme Lamote. En 2001, Mimi Lamote avait grimpé les échelons jusqu'au poste de district manager. C'est alors qu'on lui demanda si elle désirait devenir directrice générale de C&A. Elle donna directement son accord. 'Ma chance, c'est d'avoir eu un patron qui m'a demandé si je désirais cette fonction supérieure. Je n'ai malheureusement pas d'enfants, et je ne suis pas persuadée qu'on m'aurait posé la question si j'en avais eu. Pour un homme, avoir des enfants ou pas ne fait aucune différence. Un bon directeur d'entreprise ne doit pas penser à la place de ses employés, mais doit leur laisser la possibilité de décider eux-mêmes s'ils sont disposés à sacrifier une partie de leur vie privée pour leur boulot. C'est la raison principale pour laquelle il y a moins de femmes au sommet de la pyramide. Ce que je trouve profondément illogique.

den met de veiligheid en de gezondheid van het personeel, ze moeten zorg dragen voor het milieu en ze moeten de werknemers de vrijheid geven om zich aan te sluiten bij een vakbeweging, net zoals dat in België kan. Dat alles en nog meer staat in een gedragscode die de fabrikanten moeten ondertekenen. Er zijn wel meer bedrijven die dat doen, maar wij gaan een stap verder. Om te controleren of alles wel verloopt zoals het hoort, richtte C&A een aparte firma op, Socam. De mensen van Socam doen hun controles onaangekondigd en in het gezelschap van plaatselijke medewerkers die de gebruiken kennen en de taal van het land spreken, zodat ze met de werknemers kunnen praten. Is er sprake van een inbreuk dan wordt de fabrikant er niet meteen uitgegooid, dat zou het alleen maar erger maken, maar krijgt hij een tweede kans. Er wordt een actieplan opgesteld om de situatie te verbeteren en als er dan niets gebeurt, is het afgelopen.

Overall waar een C&A is, vinden wij dat we een sociale rol moeten spelen. Zo steunen wij bijvoorbeeld sinds vorig jaar plaatselijke acties in verband met verkeersveilig-

heid. Werknemers en klanten, ouders en schoolverenigingen kunnen een project indienen en steun aanvragen bij de C&A Stichting. Voldoet het project aan de voorwaarden (origineel, vernieuwend, kleinschalig, niet-commercieel) dan krijgen de indieners 1.000 euro. We werken ook samen met de Fietsersbond, de Responsible Young Drivers en het Belgisch Instituut voor Verkeersveiligheid (BIVV). Een ander voorbeeld is de 'oud geld actie'. Klant-

ten konden hun vreemde muntstukken kwijt bij C&A voor Unicef. De opbrengst was goed voor 4,2 miljoen vaccins tegen kinderverlamming. Ook belangrijk in de bedrijfscultuur is het respect voor het milieu: zo weinig mogelijk afval, zo veel mogelijk recycling, spaarzaam omgaan met elektriciteit, ... Waar we ook maar kunnen, werken we milieuvriendelijk en dat is hier, in de buurt van Brussel, niet altijd zo evident.'

Het gaat goed

Onlangs kwamen er naast de klassieke C&A's voor de hele familie, aparte winkels voor kinderen en jongeren. In het vakjargon heet dat 'concepting' en 'brand stretching'.

ML 'Voor ons was het gewoon een logische stap. We wilden groeien en dat is niet zo makkelijk als je al overal zit. De kindercollectie en de jonge-

'C&A moet ook een sociale rol spelen en daarom steunen we bijvoorbeeld plaatselijke acties in verband met verkeersveiligheid'

FOTO: PATRICK DE SPIEGELAERE

rencollectie krijgen kleinere, aparte winkels - zo'n zestal dit jaar -, bij voorkeur in steden waar geen plaats is voor een grote C&A. Zo'n groot warenhuis is gericht op iedereen en dan moet je ook iedereen kunnen aanspreken. Tot nu toe lukt dat aardig, maar het kan altijd beter, veel beter. Ja, ik krijg lof toegeswaaid omdat C&A onder mijn leiding weer winst is beginnen te maken, maar dat is ook een beetje beangstigend. Elke dag is een uitdaging. Bij elke collectie hoop je dat die loopt en zal blijven lopen, dat de klanten erop af komen en die kleren ook kopen. Zelf kleed ik mij 100% C&A; ik vind het echt toffe kleren!'

Geneviève Ostyn

Aards en hemels, aardbeien dus

Op 25 mei werd in de provinciale proeftuin voor kleinfruit in het Roosdaalse Pamel de jaarlijkse Dag van de Aardbei gehouden. De telers in het Pajottenland maken zich op voor de start van het aardbeienzeizoen. Wij gingen praten met teler Luc Van Hassel, die een klein familiebedrijfje runt in Vlezenbeek, een deelgemeente van Sint-Pieters-Leeuw.

Sinds de jaren vijftig en zestig is het Pajottenland het mekka van de aardbeien, en dat heeft volgens de telers veel te maken met de goede zandleemgrond in de regio. Maar ook de ligging van Vlezenbeek, Dilbeek, Roosdaal en Pamel vlakbij Brussel speelde, zeker in het verleden, een belangrijke rol. In de jaren vijftig en zestig werd meer dan een vijfde van de oppervlakte van de Leeuwse deelgemeente Vlezenbeek ingenomen door aardbeievelden. Luc Van Hassel (40) nam samen met zijn vrouw Kathleen Ceuleneer (31) zeven jaar geleden het familiebedrijfje van zijn

ouders in Vlezenbeek over. Zij hadden er toen meer dan 30 jaar aardbeienteelt opzitten. 'Tot vijftien jaar geleden waren er alleen al in onze straat een kleine tien telers, nu is er nog maar één', vertelt Luc Van Hassel. 'De aardbeienteelt is een arbeidsintensieve teelt die tegenwoordig voor veel mensen niet meer genoeg opbrengt. Ik ben dan ook een teler in bijberoep. Mijn vrouw gaat niet uit werken, maar ik werk in een drukkerij en ben aardbeienteler in mijn 'vrije' tijd.'

Plukken zonder bukken

Luc Van Hassel beschikt over zowat 30 are grond waarop hij aardbeien teelt en hij maakt gebruik van verschillende teeltmethoden om op die manier het seizoen te rekken. 'Ik teel zowel aardbeien in de volle grond als

In de jaren vijftig en zestig werd meer dan een vijfde van de oppervlakte van Vlezenbeek ingenomen door aardbeievelden

in serres, waar ik gebruik maak van veenbalen in stellingen. Aardbeien kweken in de volle grond is erg arbeidsintensief en de oogst hangt in grote mate af van de weersomstandigheden. Dat probleem heb je niet als je met serres werkt. De plant- en plukperiodes voor beide teeltmethoden verschillen ook, waardoor ik mijn 'aardbeienzeizoen' kan rekken van maart tot oktober. Kweken in veenbalen op stellingen heeft als bijkomend voordeel dat je staande kan plukken, wat veel minder vermoeiend is. Niet onbelangrijk als je weet dat je een aantal weken per jaar zowat de hele dag aardbeien moet plukken', legt Luc Van Hassel uit. Hoewel er tal van soorten aardbeien bestaan, beperkt hij zich tot de El Santa. 'De El Santa is een mooie rode, harde aardbei die vrij zoet is. De veilingen geven tegenwoordig de voorkeur aan deze soort omdat ze langer houdbaar is dan de meeste andere. Omdat ongeveer dertig procent van mijn

oogst naar de veiling van Zellik gaat, heb ik voor de El Santa gekozen', aldus Van Hassel.

Stijgende thuisverkoop

Het overgrote deel van de oogst van Luc Van Hassel wordt verkocht via thuisverkoop. 'De prijs die je tegenwoordig op de veilingen krijgt, ligt erg laag. Vandaar dat thuisverkoop voor ons erg belangrijk is. De thuisverkoop doet het de laatste jaren voor allerlei producten erg goed en voor aardbeien is dat niet anders. Ook bij ons is de thuisverkoop de voorbije jaren flink gestegen. Ons bedrijf ligt aan een verbindingsweg tussen Lennik en Sint-Pieters-Leeuw waar veel fietsers en wandelaars voorbijkomen. Het Kasteel van Gaasbeek is hier ook vlakbij en daardoor komen er in de zomer heel wat toeristen naar hier die vaak nog een wandeling maken in de omgeving. Zulke factoren spelen zeker mee. Je moet er natuurlijk wel voor zorgen dat er altijd iemand thuis is, want de toevallige voorbijganger verwacht dat hij op elk moment van de dag aardbeien kan kopen. Maar dat hebben we er graag voor over, want aardbeien telen zit ons in het bloed. Als je het niet met hart en ziel doet, begin je er beter niet aan, want rijk word je tegenwoordig niet meer van de aardbeienteelt', besluit Luc Van Hassel.

Tina Deneyer

Voor meer info of aardbeien:

Luc Van Hassel, Appelboomstraat 156,
1600 Sint-Pieters-Leeuw, tel. 02-532 24 87

La fraise, fruit du ciel et de la terre

Depuis les années cinquante et soixante, le Pajottenland est le royaume de la fraise. Les producteurs affirment que cela est dû à l'excellent sous-sol limoneux de la région. Mais le fait que Dilbeek, Roosdaal et Pamel se situent à proximité directe de Bruxelles a également joué un rôle important, en tout cas dans le passé. Ces dernières décennies, les producteurs de fraise se sont convertis en masse à la culture d'une variété, la El Santa, qui se conserve longtemps et qui convient donc particulièrement bien à l'exportation.

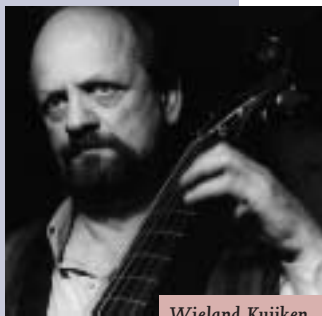

RANDEUIT

A G E N D A

Een aperitief met Piet en Wieland Kuijken

'Klassiek' is voor de familie Kuijken geen loos begrip. Maar omdat een ochtendconcert op een prille zomerzondag eerder opbeurend dan zwaarwichtig moet zijn, kozen Wieland en zijn zoon Piet voor heel toegankelijke en enigszins luchtige composities. Na een rijk versierde sonate voor cello en piano van Ludwig van Beethoven staat de vertrouwde Arabeske opus 18 van Robert Schumann op het programma. De sentimentele sonate opus 38 van Johannes Brahms is een uitgelezen opwarmer voor het aperitief dat erop volgt. De 65-jarige Wieland Kuijken werd geboren in het groene Dilbeek. Na zijn klavier- en cellostudies aan het Brugse conservatorium vestigde hij zijn faam als één van de belangrijkste vertolkers van oude muziek op instrumenten uit de tijd waarin de toondichters hun composities schreven. Zijn

Wieland Kuijken

meest geliefde instrument is de 'viola da gamba'. Bij het Brusselse Alarius Ensemble en bij Musique Nouvelle kwam zijn carrière in een stroomversnelling. Met zijn broers Sigiswald en Bartold Kuijken toerde hij geregeld rond, en ook met Frans Bruggen en Gustav Leonhard stond hij veelvuldig op het podium. Piet Kuijken leerde het vak aan het Brussels Conservatorium en de Indiana universiteit.

Hij speelde vervolgens piano bij het New Music Ensemble en werd laureaat van een Schumann wedstrijd.

Piet en Wieland Kuijken
Meise, Cultuurzaal, zondag 22 juni om 11.00
Info: tel. 02-272 00 28

Afrika bij u in de straat

FOTO: MOHAMED CAMARA

Mohamed Camara

Welk beeld roept Afrika spontaan bij u op? Dat van een gewelddadig continent in diepe ellende? Of dat van kleine dorpsgemeenschappen waar het in onze ogen primitief leven is? Het hedendaagse Afrika is gelukkig veel meer dan dat.

Nog tot eind september dompelt het Africalia-festival u onder in de cultuur van dat andere Afrika. Wie niet naar een van de vele evenementen van Africalia in Brussel kan, wordt op zijn wenken bediend met de Africalia-Karavaan, een heus containerdorp dat twaalf weken lang halt houdt in

het centrum van evenveel Belgische steden. De Africalia-karavaan bestaat uit acteurs, vertellers, dansers, muzikanten, zangers, plastische kunstenaars, schrijvers en koks uit Afrika die de inwoners van elke stad het Afrika van vandaag willen laten ontdekken.

De spektakel tent waarin de namiddag- en avondvoorstellingen plaatsvinden, de containers die dienst doen als workshopruimte, de bibliotheek, de bioscoop en de 'Nganda' of taverne maken van de Africalia-karavaan een karavaan als geen ander.

Zie ook pag. 16 van Randuit.

Africalia-Karavaan
Ternat, van donderdag 12 tot zondag 15 juni
Vilvoorde, van donderdag 10 tot zondag 13 juli
Info: tel. 02-412 58 81 of website www.africalia.be

Leuven in scène gezet

Compagnie Oposito

Sinds 1956 worden in Leuven tijdens het Pinksterweekend om de vijf jaar de Bierfeesten gehouden. Een praalstoet, historische taferelen, steekspelen en natuurlijk veel bier vormden de hoofdingrediënten van deze vierdaagse feesten. Vanaf dit jaar krijgen de Bierfeesten een waardige opvolger in de vorm van 'Leuven in Scène', een festival dat traditie en nieuwe elementen aan elkaar koppelt en dat gedurende drie dagen met onder meer openluchttheater voor het nodige spektakel zorgt in de Leuvense binnenstad.

Zie ook pag. 17 van Randuit.

Openluchttheaterfestival 'Leuven in Scène'
Leuven, vrijdag 6 juni van 18.00 tot 2.00,
zaterdag 7 juni van 15.00 tot 2.00,
praalstoet zondag 8 juni om 16.00
Info tel. 016-22 70 99 of website www.leuveninscene.be

FOTO: MUTEAU

NIET TE MISSEN

JAZZ

Een avontuurlijke tocht met muzikale virtuozen

Contrabassist Alexandre Furnelle speelt doorgaans in toonaangevende, experimentele muziekformaties. Liefst deelt hij het podium met collega's die gespecialiseerd zijn in andere stijlen. Meestal hebben deze virtuozen wel een klassieke opleiding achter de rug. Door het uitwisselen van ervaringen verruimt hij zijn muzikale horizon. Een verblijf in Congo heeft Furnelle ingrijpend beïnvloed; bij de traditionele 'griots' en de rondtrekkende muzikanten scherpte hij zijn ritmegevoel aan. Zijn huidig kwartet bereidt zich voor op een druk festivalseizoen. Met gitarist Peter Hertmans, saxofonist Daniel Stokart en drummer Jan de Haas geeft hij als voorproefje een opwindend zomers concert. De harmonieuze melodielijnen worden door de opeenvolgende geïmproviseerde solopartijen spoedig onherkenbaar. Maar de uiteenlopende motieven worden langzaam vervlochten tot een dromerig geheel. De climax wordt pas bereikt na een avontuurlijke tocht door dit ondermaanse.

Alexandre Furnelle Quartet
Beersel, CC de Meent, donderdag 26 juni om 20.30
Info: tel. 02-380 23 85

LD

8, 15, 22, 29 JUNI EN
4 JULI

GRIMBERGEN

Basiliek

02-260 12 97 (Gemeentewinkel)

Beiaardconcerten

door beiaardier Rien Aarsen - op 15/6

gastconcert door Pierre Ramakers ter gelegenheid van de Vlaamse Beiaarddag

16.30 - 17.30, op 4/7 van 20.00 tot 21.00

VRIJDAG 6 JUNI

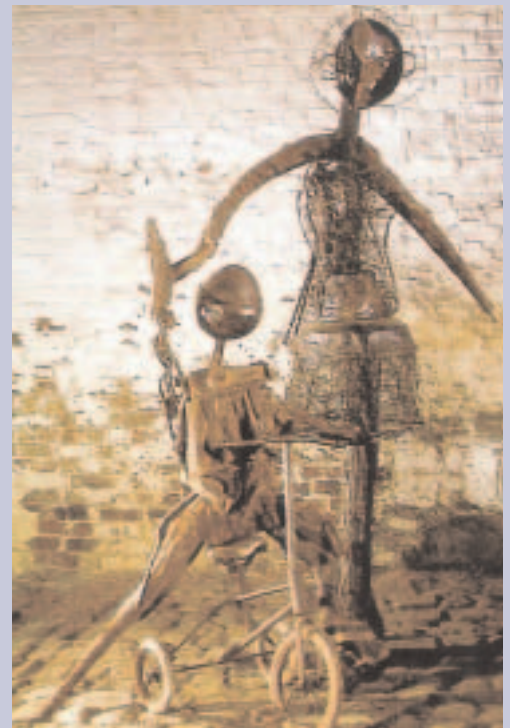
KAPELLE-OP-DEN-BOS

NIET TE MISSEN

TENTOONSTELLING

Passie voor hout en oud ijzer

Met twijgen en ijzerdraad kan Hilde Leroy vele kanten op. Onder haar vaardige handen krijgen afgedankte werktuigen en natuurlijke materialen een artistieke bestemming. Na haar studies aan de Hogeschool Sint-Lukas Brussel begon ze met gevonden voorwerpen vindingrijke sculpturen te maken.

Hoewel afgeknapte, kronkelende takken en knoestige boomstronken op zich al een kunstwerk vormen, voegt ze daar soms verroest ijzer aan toe. Als ze haar vondsten weghaalt uit hun oorspronkelijke omgeving weet ze nog niet precies waarvoor ze zullen dienen. Ze kiest ze in eerste instantie om hun opmerkelijke vorm. De uiteindelijke beelden zien er verweerd uit. Daarop zinspeelt ook de Latijnse titel van de tentoonstelling; 'De ferro et arboribus' onderstreept zowel haar passie voor de natuur als haar interesse voor het verkommerde industrieel erfgoed.

LD

Hilde Leroy

Overijse, CC Den Blank, expositie van 6 tot 29 juni (uitgezonderd op 8 en 9 juni). Dagelijks van 11.00 tot 22.00, zondag tot 18.00

Info: tel. 02-687 59 59

PODIUMKUNSTEN

THEATER

7 EN 8 JUNI

MEISE

Cultuurzaal Meise 02-272 00 28
Brusselsesteenweg 69

Hedda Gabler door Cie Mannetje
Blauw

20.00

MUZIEK

KLASSIEK

1, 8, 15, 22 EN 29 JUNI, 3 JULI

MEISE

Sint-Martinuskerk 02-269 38 82 of
Jef_decuyper@bigfoot.com

Beiaardconcerten

door beiaardier Eddy Mariën

18.00

Zennetour zoekt jong muziktalent

Jonge bands een flinke duw in de rug geven en daardoor de Zennevallei op de muzikale kaart plaatsen. Dat is het opzet van Zennetour, een regionaal free podium dat op poten wordt gezet door de cultuur- en gemeenschapscentra, de jeugdramen en de jeugddiensten van Beersel, Halle, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode en Sint-Pieters-Leeuw. De voorwaarden om te kunnen deelnemen? Je bent jong en minstens één lid van de groep woont in Vlaams-Brabant of Brussel. Alle mogelijke genres zijn toegelaten. Lijkt je dit wel wat? Stuur dan een demo met eigen nummers (geen covers) op voor 20 augustus. Uit de demo's worden 24 groepen geselecteerd die in 4 preselecties kunnen dingen naar een plaatsje in de finale. De winnaars en de groepen die tweede en derde eindigen mogen rekenen op onder meer drie dagen studiotijd en aankoopbonnen voor instrumenten.

Info: Zennetour, Grote Markt 1/2, 1500 Halle, tel. 02-365 94 08, e-mail info@zennetour.be, website www.zennetour.be

St-Niklaaskerk 02-269 05 95
(Levedale vzw)

Lenteconcert door het Gymel Ensemble, ten voordele van Levedale vzw, bezigheidstehuis en gezinsvervangend tehuis uit Wolvertem
● 20.00

ZONDAG 15 JUNI BUIZINGEN

Het Goudkasteeltje
02-380 23 85 (CC de Meent)

Louizalaan

Gluren bij de burens

● 14.00 trage wandeling in

Huizingen

● 16.00 concert door Kryptos in de Ridderzaal van Het Goudkasteeltje

● 17.15 streekeigen receptie

● 18.00 rondleiding in de Vlaamse tuin en de rozentuin van Het Goudkasteeltje

ZONDAG 15 JUNI KRAAINEM

GC De Lijsterbes 02-721 28 06
Lijsterbessenbomenlaan 6

Rand-Academie: Philippe Raskin en de leerlingen van de muziekacademie

● 11.00

ZONDAG 15 JUNI

SINT-GENESIUS-RODE

Sint-Genesiuskerk 02-381 14 51
(GC De Boesdaalhoeve)

Rand-Academie: Muziek van de 20ste eeuw voor blokfluiten, zang en gitaar door de Orfeus-academie

● 16.00

ZATERDAG 21 JUNI

GAASBEEK

Kasteel van Gaasbeek 02-531 01 30
Kasteelstraat 40

Ensor Strijkkwartet

● 20.00

Philippe Raskin

NIET TE MISSEN

FOTOTENTONSTELLING

Lens op de werkelijkheid

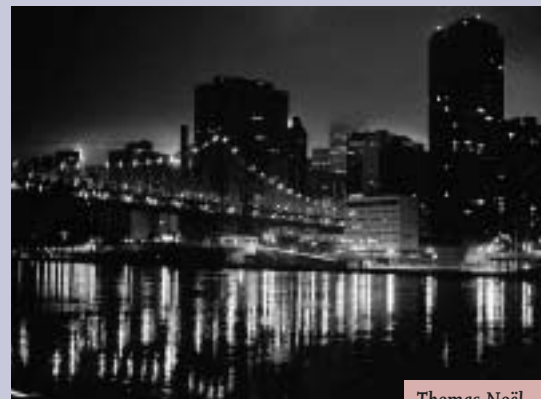
Veerle Cardinaels noemt haar foto's 'fragmenten uit de werkelijkheid'. Elke reeks roept vragen op. Zijn de kiekjes toevallig geregistreerd of met voorbedachte rade geënceneerd? En wat is hun onderling

Veerle Cardinaels

verband? Hoewel de anekdotische beelden op de tentoonstelling een duidelijke levenshouding ont-hullen, zijn ze voor verschillende interpretaties vatbaar.

Thomas Noël trok met zijn camera naar New York, waar hij veel ontwortelde figuren ontmoette zoals een straatarme jazzmuzikant, die zijn melancholie met nostalgische deuntjes probeert te verdrijven, of de kroeglopers die ronddolen in nachtelijke

Thomas Noël

steegjes. Hij bezocht eveneens de legendarische jazzclub Blue Note en kon niet weerstaan aan de lokroep van Meesteres Salome. Deze naamgenote van de bijbelse lijkpikster, die het hoofd van Johannes de Doper opeiste, ontvangt haar avontuurlijke gasten in een speciaal ingerichte kamer op de zesde verdieping van een wolkenkrabber in de '32nd Street'. De meest bizarre personages ontmoette Noël echter in de ondergrondse van New York.

LD

'Fragmenten' door Veerle Cardinaels
Wemmel, GC De Zandloper, van 4 tot 23 juni
'Scrapple from the Apple' door Thomas Noël
Wemmel, GC De Zandloper, van 25 juni tot 1 september
Info: tel. 02-460 73 24

N I E T T E M I S S E N

AFRICALIA

Een Karavaan vol Afrikaanse cultuur

Ondanks de talloze onheilsberichten over armoede en geweld is het 'zwarte continent' zelden zo levenskrachtig geweest als nu. In alle lagen van de bevolking staan er inventieve kunstenaars, schrijvers en idealistische maatschappijhervormers op. De Karavaan, die in 12 Belgische gemeenten telkens gedurende een weekend zijn tenten opslaat, belicht onvermoede aspecten van de hedendaagse Afrikaanse cultuur, gaande van muziek en dans tot film en kookkunst.

De nieuwe dansgeneratie beperkt zich al lang niet meer tot traditionele uitingsvormen. Hip hop, techno, rap en contact-improvisaties hebben de folkloristisch aandoende bewegingstaal grotendeels verdrongen. De zangers en de muzikanten wagen zich aan een universele 'fusie'-stijl, waarin nog steeds de

X-Plastaz (Tanzanië), te zien in Vilvoorde

typische gospelsoul doorklinkt. Heel wat acteurs, die de voorbije decennia regisseurs als Peter Brook en Ariane Mnouchkine hebben beïnvloed, experimenteren nu met een Afrikaanse variant van de commedia dell'arte. De burleske personages heten dan Bougouniéré of Blonba. Ze verzeilen in rijke Europese of Amerikaanse steden, waar ze de overconsumptie bekritisieren.

De koks die met de Karavaan meereizen, bereiden minder bekende gerechten die zeker zo lekker smaken als de gebruikelijke 'couscous'. Wie erom vraagt krijgt de recepten mee naar huis. In en rond de containers van de Karavaan worden de hele dag workshops georganiseerd. Leraars maken de geïnteresseerden onder meer wegwijs in 'urban music' en instrumentenbouw. Er worden ook ongewone speeltuigen in elkaar geknutseld. Film liefhebbers kunnen terecht in een minuscule bioscoop, waar documentaires en recente, maar hier nog nooit eerder vertoonde films worden gedraaid. In de spektakelent zijn er in de late namiddag en 's avonds voorstellingen. De vrolijk versierde 'Nganda' taverne fungeert als centrale ontmoetingsplek voor de artiesten en de bezoekers. Om de activiteiten de nodige ruchtbaarheid te geven zijn er in iedere gemeente waar de Karavaan passeert kleurrijke fanfareoptochten en theatrale parades gepland.

Ludo Dosogne

De Karavaan houdt van donderdag 12 tot zondag 15 juni halt in Ternat en van donderdag 10 tot zondag 13 juli in Vilvoorde (de Nganda is toegankelijk van 11.00 tot 24.00, reserveren voor de workshops en het eten is verplicht)
 Info: tel. 02-412 58 81 of website www.africalia.be

ZATERDAG 5 JULI

JEZUS-EIK/OVERIJSE

GC De Bosuil 02-657 31 79

Witherendreef 1

Mama's Jasje - ter gelegenheid van Vlaanderen Feest!

● 18.30 muzikaal ontvangst door de Koninklijke Harmonie Justus Lipsius

● 19.00 verwelcoming en receptie

● 20.00 concert

● 22.00 fuif met dj's Tim en Tom

VOLKSMUZIEK

4 EN 5 JULI

GOOIK

De Cam

0473-87 20 56 of www.gooikoorts.tk

Dorpsstraat 67

Gooikoorts - festival voor traditionele volksmuziek met instrumentenbouwersmarkt, kinderaanimatorie, initiaties dans, percussie, zang en samenspel en concerten

vrijdag 4/7:

● 21.00 Les Turdus Philomelos

● 23.00 Topaze

zaterdag 5/7:

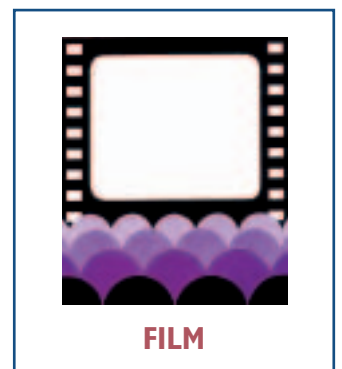
● 14.00 Dazibao

● 16.00 Touche de Beauté

● 18.00 AedO

● 20.00 Twalseree

● 22.30 Embrun

DINSDAG 1 JULI

DILBEEK

Gemeentehuis 02-466 20 30

(CC Westrand)

Kottekoer - zomer filmfestival op dinsdagavond

Black Cat / White Cat

• organisatie: 6 Dilbeekse jeugdclubs en CC Westrand

● 19.30, film om 20.30

ZONDAG 29 JUNI

ITTERBEEK

St. Pieterskerk 02-466 20 30

(CC Westrand)

Gluren bij de bureu

● concert door Oriana, om

14.30 of 16.00 wandeling in de

dorpskern tussen de Ninoofses-
teenweg en de Itterbeeksebaan

HARMONIE EN BIG BAND

MAANDAG 9 JUNI

GRIMBERGEN

Binnenkoer Fenikshof

02-270 90 58 (Jan Robberechts)

Abdijstraat

Lenteconcert door de Koninklijke

Harmonie De Cecilianen

● 16.00

ZATERDAG 14 JUNI

VILVOORDE

CC Het Bolwerk 02/251.55.12

Bolwerkstraat 17

'Let's Swing' avond door Big

Band Gretry uit Peutie-Vilvoorde met

gastoptreden van Sonia Pelgrims

● 20.00

POP

VRIJDAG 27 JUNI

ASSE

't Smiske

0479-29 90 09

Gemeenteplein 7

Vlaamse fuif

ZATERDAG 28 JUNI

SINT-AGATHA-BERCHEM

GC De Kroon

02-482 00 10

J. B. Vandendrieschstraat 19

Philippe Robrecht

● 21.30

Openluchttheaterfestival in de straten van Leuven

'Leuven in Scène' is de nieuwe naam van het vijfjarig stadsfestival dat in de plaats komt van de vroegere Bierfeesten. Tijdens het komende Pinksterweekend trekt op zondag 8 juni een historische praalstoet door de stad, waarin de Blijde Inkomst van Karel de Stoute uit 1467 wordt gereconstrueerd. Op vrijdag 6 juni en zaterdag 7 juni gaat de aandacht vooral uit naar een spectaculair internationaal openluchttheaterfestival, dat is toegesneden op de straten en de pleinen.

Bambuco

Het Australische gezelschap Bambuco trekt maar liefst een hele maand uit voor de bouw van een gigantische bamboeconstructie op de Oude Markt. Om hun metershoge installatie 'Flight' volgens plan te voltooien, moeten de handige groepsleden dezelfde technieken toepassen als bergbeklimmers. Zij planten eerst tijdelijke steunpunten om zich nadien aan touwen op te trekken tot ze de top hebben bereikt. Na Berlijn, Manchester en Singapore komen deze acrobaten nu in de Dijlestad in actie. Pas als hun immens vlechtwerk klaar is, wordt het op een geraffineerde manier verlicht. Na het vallen van de duisternis duiken in het bamboe-decor ook de acteurs van Carabosse op. Zij versieren het plein met vuurpotten en een vuurluchter. In de belendende straten worden machines en metalen bouwsels opgesteld, die vormovereenkomsten vertonen met bloemen en waarvan de kroonbladen op en neer kunnen bewegen. Als de kelk zich sluit, ontspringt een watergeiser die de omgeving besproeit. Op de binnenplaats van het Pauscollege staan lichtzuilen waarin houtskool smelt en de dreef van het Sint Donatuspark krijgt, onder toezicht van de brandweer, een plafond van vuur.

Het Styx theater uit Frankrijk transformeert het Ladeuzeplein in een labrynt. De speelruimte van 'One Day 49' wordt met behulp van hemden aan wasdraden opgedeeld in 49 vlakken. Van elke toeschouwer wordt verwacht dat hij/zij iets meebrengt dat in het decor kan worden geïntegreerd. Regisseur Serge Noyelle inspireert zich op liturgische rituelen. Bezoekers worden van het ene naar het andere altaar geleid,

waar ze kunnen kiezen tussen het verleden en de toekomst. De acteurs stellen tijdens dit rollenspel alles in het werk opdat ze hun identiteit zouden verliezen. In het huiveringwekkende slottafereel worden afgehakte hoofden - of zijn het maskers? - meege dragen die op lange stokken zijn gespietst! Gelukkig komt de almachtige Zeus uiteindelijk tussenbeide.

Tijdloze nomaden

Compagnie Oposito doorkruist de belangrijkste straten met een nachtelijke parade. In 'Les trottoirs de Johannesburg... mirage' treden acteurs en dansers op die met lommen, karton, papier en afgedankt materiaal inventieve huizen, kostuums en rekwisieten vervaardigen.

Compagnie Oposito

Hun monsterlijke vogels, krokodillen en schorpioenen komen alleen in de duisternis tot leven. Theatremaker Jean-Raymond Jacob omschrijft de stoet als een hommage aan de tijdloze nomaden. Niet alleen in de woestijn, maar ook in de stad zijn ze naarstig op zoek naar een oase. Maar telkens als ze geloven dat hun doel in zicht is, blijkt het een luchtspiegeling te zijn.

De buitenissig uitgedoste blazers en slagwerkers van Muziekmaatschappij Excelsior maken tijdens hun optreden in de vooravond uitzonderlijk gebruik van een synthesizer zodat hun nostalgische deuntjes uit lang vervlogen tijden toch een hedendaagse dimensie krijgen. Theater Beliashe inspireert zich op de legendarische cruisetochten van weemoedige joodse klezmer muzikanten. Les Costards vermommen zich als ongewone bedevaarders, die stevig swingen op gospelklanken. Rockfreaks kunnen zich vergapen aan de Orleans Cow Boys, die hun haar met een dikke laag brillantine hebben ingesmeerd. De T.O.K. Rhythm & Brass band flirt met Antilliaanse en Amerikaanse muziekstijlen. Zeven beeldende kunstenaars smukken voor de gelegenheid ook de lichtmasten van de Bondgenotenlaan op, die tijdelijk wordt herdoopt in 'Pompa Introitus' of 'De blijde inkomst'.

Ludo Dosogne

Openluchttheaterfestival 'Leuven in Scène'

Leuven, vrijdag 6 juni van 18.00 tot 2.00, zaterdag 7 juni van 15.00 tot 2.00, praalstoet zondag 8 juni om 16.00

Info: tel. 016-22 70 99 of website www.leuveninscene.be

TENTOONSTELLINGEN

**TOT 6 JUNI
MEISE**

Nationale Plantentuin 02-260 09 70
Domein van Bouchout
De natuur van Taiwan -
fototentoonstelling
● elke dag van **9.00 tot 17.00**

**TOT 7 JUNI
MEISE**

't Verloren Uurke
052-37 35 63 (Mireille De Bisschop)
Brusselsesteenweg 73
Lentesalon 2003:
Blootmoosie expo met werk van de olie-
verf- en acrylschilders uit het atelier van
't Verloren Uurke
● ma t.e.m. vrij van **14.00 tot
18.00**, za van **10.00 tot 12.00**
en van **14.00 tot 18.00**, zo van
14.00 tot 18.00

**TOT 14 JUNI
TERVUREN**

Koninklijk Museum voor Midden-Afrika
Leuvensesteenweg 13 02-769 52 11
Achter de schermen -
een kennismaking met de wetenschappe-
lijke activiteiten van alle departementen
en afdelingen van het KMMA en met de
reservcollecties die normaal alleen voor
wetenschappers toegankelijk zijn
● van di tot vrij van **10.00 tot
17.00**, za, zo- en feestdagen van
10.00 tot 18.00

**TOT 15 JUNI
BEERSEL**

Dominium 02-378 17 60
Schoolstraat 71
Maryse Ramakers (aquarellen en
tekeningen) en **A. Binan** (schilderijen)
● vrij van **14.00 tot 22.00**, za
en zo van **10.00 tot 18.00**

**20, 21 EN 22 JUNI
ZAVENTEM**

Cultuurhoeve Mariadal

Kouterweg 2
Geert Reussens
● vernissage op 20/6 om **20.00**,
21/6 van **14.00 tot 18.00**, 22/6
van **10.00 tot 18.00**

**TOT 30 JUNI
GRIMBERGEN**

CC Strombeek 02-263 03 43
Gemeenteplein
Art Nivo, tentoonstelling van het atelier
beeldende kunst van het CC voor personen
met een mentale handicap
● **doorlopend**

**TOT 13 JUNI
BEERSEL**

CC de Meent 02-380 23 85
Gemeenveldstraat 34
Jazz+ door Filip Gosselé
● **doorlopend**

**VOORDRACHTEN
CURSUSSEN**

VOORDRACHTEN

**DONDERDAG 5 JUNI
LONDERZEEL**

Gildenzaal 016-29 81 09
Gildenstraat (KVG Vlaams-Brabant)
**Infoavond over niet
aangeboren hersenletfels**
• organisatie: KVG Vlaams-Brabant i.s.m.
Gezin en Handicap en KVG-Londerzeel
● **19.30**

VARIA

**VLAANDEREN
FEEST!** 2003 POËZIE
TER GELEGENHEID VAN 11 JULI

**Vlaanderen Feest!
zoekt feestdichters**

11 juli 2002 werd de 700ste verjaardag van de Gulden-
sporenslag gevierd en ter gelegenheid van dat jubileum gingen
750.000 Vlamingen onder het motto 'Vlaanderen Feest!' aan
het feesten. Net zoals vorig jaar wil de Vlaamse overheid
de Vlaamse feestdag op een bijzondere manier vieren in
Vlaanderen, Brussel en drie gemeenten die grenzen aan
Frankrijk, Nederland en Duitsland.
Nieuw is het thema dat elke editie van Vlaanderen Feest!
voortaan mee krijgt. Dit jaar is dat poëzie. Feestdichters
kunnen hun versregels, rijmpjes en gedichten over feesten en
Vlaanderen posten op de website www.vlaanderenfeest.be
Auteur en tekenaar André Sollie maakte alvast dit feestgedicht:

FEEST

Er lopen joelende jongens door mijn hoofd.
Op stoelen bij de tafel onder de perelaar
zitten vaders te zoemen.
Het tafelzeil glimt.
De glazen vullen zich met het zonlicht van toen.
In het open keukenraam koelt waardig een taart.

Seringen.
De zoete geur van seringen.
Moeders binden gebloemde schorten voor,
dragen dampende schotels de tuin in.
En schateren zich plagerig op mijn netvlies.
Voorgoed zondagmiddag.

André Sollie

**Vlaanderen Feest! 2003, 11-daagse feestperiode met
het aanloopweekend van 27 tot 29 juni, de Vlaamse feest-
week van 4 tot 10 juli en de Vlaamse feestdag op 11 juli**
Voor meer informatie over het uitgebreide programma van
**Vlaanderen Feest! kunt u contact opnemen met de Vlaamse
Infolijn, tel. 0800-3 02 01, e-mail 11-daagse@skynet.be
of website www.vlaanderenfeest.be**

**DINSDAG 10 JUNI
WEMMEL**

Gemeenteschool 02-460 75 51
Winkel 56

**Bloedinzameling
Rode Kruis**
● **18.00 - 19.45**

**ZONDAG 15 JUNI
KRAAINEM**

Sint-Antonius Kerk
Oudstrijderslaan 23-25

Parochiekermis met rommel-
markt, kinderspelen, luchtkasteel,
muziek en dans, hapjes en drank
● **13.00 - 19.00**

**WOENSDAG 25 JUNI
BRUSSEGEM**

Zaal 'De Herleving' 02-460 75 51
Dorpsstraat 53
**Bloedinzameling
Rode Kruis**
● **18.00 - 19.45**

Barcelona zet de toon op Couleur Café

Sensuele dansmuziek uit Noord en Zuid blijft het paradepaardje van het Brusselse festival Couleur Café. De 14de editie biedt nog meer keuze met een vierde podium, waar dj's bezwerende klanken toveren uit hun 'sound systems'. In de nieuwe tent van 'Electro World' kunnen 1200 technofreaks terecht. Acrobaten, zangers en muzikanten zorgen zowel op de scène als op de danspiste voor onvoorspelbare tussenkomsten.

'Barcelona Sona' wordt ongetwijfeld de trekpleister op zaterdag 28 juni. De Catalaanse hoofdstad telt talrijke druk bezochte salsa- en latino clubs die zorgen voor een bruisend nachtleven. De Plaza Real, waar ondermeer de druk bezochte 'Jamboree' is gevestigd, die als voorbeeld dient voor de salsatempels in de rest van Europa, is toonaangevend en de grote namen die daar optreden, komen uitzonderlijk naar Brussel. Wagner Pà is één van de kleurrijkste figuren. Hij groeide op in Brazilië, maar verhuisde op zijn twintigste naar Spanje. Omdat zijn ouders verslingerd waren aan de componist Richard Wagner, bedachten ze hun zoon met die voornaam. De artiestennaam die hij er later zelf aan toe voegde, verwijst naar de excentrieke Griekse fluitgod Pan. Wagner Pà begon zijn carrière als bassist bij de covergroep 'Super Elvis'. Toen hij als dj debuteerde, omschreef hij zijn show als een 'Circo Místico' (mystiek circus). Om een peperdure chirurgische ingreep aan zijn ogen te financieren, organiseerde hij eerst carnavaleske 'fiesta's' in de Avignon straat en vervolgens grootschalige concerten in de Gracia wijk in Barcelona. Daarna richtte hij 'Brazuka Matraca' op, een zeskoppige groep die bossa nova en reggae vermengt met rock en Latijnse ritmes. Ook Dusminguet en Ojos de Brujo zijn present in het festivalluik, dat aan de trendsetters uit Barcelona is gewijd. De eerste flirt met Oost-Europese zigeunerstijlen. De tweede tracht klassieke flamenco met synthesizerexperimenten te verzoenen.

Salif Keïta

Een vleugje van alles

Onder de veertig acts die Couleur Café tijdens deze driedaagse programmeert, is ook het concert van Sananda Maitreya vermeldenswaard. Vroeger heette deze multi-instrumentalist, die vanuit de Verenigde Staten naar Milaan uitweek, Terence Trent d'Arby. Sinds hij van stijl veranderde en onder een eigen label opereert, geeft hij zich uit voor een Oosterse profeet, die zich zowel op zijn drumstel als op zijn piano uitleeft. De Franse formatie Zebda vervlecht heupwiegende Algerijnse raï met stampende funk. Alles wordt gekruid met politieke boodschappen en een vleugje raggamuffin.

De Malinese zanger Salif Keïta, die ondanks zijn adellijke afkomst als

Sananda Maitreya

Dusminguet

kind werd verstoten omdat hij een albino was, stelt zijn nieuwe langspeler 'Moffou' voor. Hij leunt zowel aan bij de spirituele soulbeweging als bij de traditionele West-Afrikaanse rituelen. Onlangs opende hij nog een muziekcafé in Bamako, waar hij de songs van deze zwoele cd uittestte met zijn zielsverwanten Carlos Santana en Caesaria Evora. Israel Vibration en de Roots Radics Band uit Jamaica treden al shakend en stampend in het voetspoor van de te vroeg gestorven Bob Marley. Salsafanaten kunnen in de grote tent hun hart ophalen aan de Venezolaanse 'sonero' Oscar d'Leon, die reeds het podium deelde met Tito Puente uit Puerto Rico en Celia Cruz uit Cuba.

Omdat Couleur Café ook een familiefestival is, zijn er exotische eetstandjes en speelruimtes bij de vleet. Gelegenheidskunstenaars smukken het omvangrijke terrein op met grappige panelen. In het 'Cool Art' café in een nagebouwd Afrikaans dorp kan tot in de late uurtjes worden nagepraat.

Ludo Dosogne

Couleur Café

**Brussel, Thurn & Taxis, Picardstraat 2 (naast het kanaal)
Vrijdag 27 juni en zaterdag 28 juni vanaf 17.00, zondag 29 juni
vanaf 15.00**

Er zijn zowel weekendpasjes als dagtickets te koop bij de Fnac vestigingen en op de normale verkooppunten

Info: website www.couleurcafe.be

VAN 22 TOT 26 JUNI
Kunstfeest BKO
Overijse

22/6, 23/6, 24/6 en 25/6 in BKO, Brusselsesteenweg 145, Overijse van 22/6 tot 26/6 in GC De Bosuil, Witherendreef 1, Jezus-Eik/Overijse

Ook dit jaar stelt de BKO Kunstschool oefeningen en werken tentoon van de leerlingen van de middelbare graad en van de afdeling keramiek. De klemtoon ligt op teken-, kleur- en vormstudies.

De leerlingen werden begeleid door Caly Velazquez, Stef Hemeleers en Dimitri Vangrunderbeek.

Tijdens het Kunstfeest kunt u ook een bezoek brengen aan de tentoonstelling van de deelnemers aan het kinder kunst-evenement 'Mijn wereld is een fris-bee'. Deze tentoonstelling kadert in het project 'Kleurrijk Vlaanderen'

waarmee de Vlaamse regering wil aanzetten om na te denken over de toekomst van Vlaanderen in 2020.

- **tentoonstelling in BKO: 22/6 van 10.00 tot 18.00, 23/6 en 24/6 van 13.00 tot 16.00 en 25/6 van 13.00 tot 20.00**
 - **tentoonstelling in GC De Bosuil van 22/6 tot 26/6: zo van 11.00 tot 19.00, ma, di en do van 9.00 tot 19.00 en wo van 9.00 tot 17.00**
- Info: tel. 02-687 57 37 of website www.bko.be**

26, 27, 28 EN 29 JUNI
GRIMBERGEN

CC Strombeek 02-269 48 84 of johan.laeremans@vwb.org

Gemeenteplein

Tweedehands boeken- en platenbeurs - verkoop in twee beurzen van 50.000 boeken en

2.500 platen

- **do 26/6 van 18.00 tot 22.00, vrij 27/6 van 10.00 tot 22.00, za 28/6 van 9.00 tot 22.00, op zo 29/6 van 10.00 tot 18.00** naverkoop met kortingsprijzen

VRIJDAG 27 JUNI
GRIMBERGEN

Volksterrenwacht MIRA

Abdijstraat 22 02-269 12 80

Astroclub met Frank Deboosere

- **19.30** stipt

27, 28, 29 EN 30 JUNI
SINT-PIETERS-LEEUV

Rozentuin Colomapark 02-371 22 62

De Pauwstraat

Rozendag van Coloma:

tentoonstelling 'de dans van de roos', bloemschikateliers, geleide wandelingen, dansinitiaties en avond- en namiddag-concerten

- **vrij 27/6 om 20.00** opening tentoonstelling, za 28/6 en zo 29/6 van **10.00 tot 18.00**, ma 30/6 is voorbehouden voor senioren

28 EN 29 JUNI
VLAAMS-BRABANT

016-24 21 57 of www.opentuinen.be

Open tuinen-weekend

ZONDAG 29 JUNI
OPWIJK

052-35 01 68 (Paul Onselaere)

Sint-Pauluspaardenprocessie

- **15.00**

ZONDAG 29 JUNI
WEZEMBEEK-OPPEM

In en rond de lokalen van Jeugdhuus Merlijn 02-731 31 43 (GC De Kam) Kerkhofstraat 54

Boterhammen in 't park -

familiedag met tal van activiteiten: wandelzoektocht van het jeugdhuus naar GC De Kam en terug; optredens van Soi-disant en Emballage Kado; opening van stripbib Maddox in de lokalen van het jeugdhuus met allerlei randanimatie

- **10.00 - 18.00**

DINSDAG 1 JULI
BEERSEL

In en rond het Kasteel van Beersel 02-305 41 47 of

daniel.desmedt@panora.be

6de jogging

'Dwars door Beersel'

- organisatie: Gemeentelijke Sportraad
- inschrijving vanaf **18.00**, jeugdlopen 500 en 1000 m om **19.15**, familie jogging 4 km om **19.45**, Dwars door Beersel 10 km om **20.15**, prijsuitreiking om **22.00**

VAN 1 JULI TOT 31 AUG

Pajottenland

Het land van Gaasbeek -

Streekzoektocht van de Landelijke Gilden Gesloten lus van 60 km die loopt door Gaasbeek en de omliggende dorpen. Deze zoektocht is gemaakt op maat van het gezin, de antwoorden op de zoekvragen vind je ter plekke of in de aangeboden informatie. Het parcours kan zowel met de wagens als per fiets gevolgd worden. Start- en aankomst aan de poort van het domein van het Kasteel van Gaasbeek. Deelname is gratis, formulieren o.m. te bekomen in het bezoekerscentrum Gaasbeek, Kasteelstraat 40; de toeristische diensten van het Pajottenland en de Landelijke Gilden, tel. 016-24 22 21

VAN JULI TOT SEPT
40 uitgestippelde
boottochten in midden-
België met onder meer

- dagtocht vanuit Brussel en Vilvoorde naar het Scheldeland, met bezoek aan Rupelmonde en Temse

- dagtocht vanuit Brussel en Vilvoorde naar Antwerpen, met gegendste wandeling in Antwerpen

- boottocht vanuit Halle naar het Hellend Vlak van Ronquières en naar de nieuwe scheepslift van Strépy-Thieu

- varen op Brusselse kanalen met o.m. een havenrondvaart in Brussel met vertrek vanuit Brussel en Vilvoorde, een kanaalrondvaart vanuit Brussel via Vilvoorde tot Zemst en een kanaalrondvaart vanuit Vilvoorde tot Zemst

De nieuwe brochure van Scaldisnet is gratis te verkrijgen bij Kanaaltochten Brabant, tel. 02-203 14 59, website www.scaldisnet.be

Provincie reikt provinciale prijzen cultureel erfgoed 2003 uit

De provincie Vlaams-Brabant heeft een rijk historisch en bouwkundig verleden dat verdient om met zorg te worden omringd. Om het onderzoek naar en de werking rond dit cultureel erfgoed te stimuleren, schrijft de provincie elk jaar twee prijzen uit, een voor monumentenzorg en een voor historisch onderzoek.

Voor de prijs monumentenzorg komen originele bijdragen voor het behoud (onderhoud en restauratie) en de herwaardering van beschermde en waardevolle niet-beschermde gebouwen in aanmerking. De provincie kent deze prijs dit jaar toe aan projecten met een publieke functie zoals kerken, kapellen, gemeentehuizen, kloosters, industriële gebouwen,...

In 2002 kreeg het trammuseum in Humbeek de prijs monumentenzorg.

Voor de prijs historisch onderzoek komen oorspronkelijke werken in het Nederlands in aanmerking die handelen over de oude en de nieuwe geschiedenis van Brabant (in de betekenis van het hertogdom in zijn meest ruime geografische begrenzing, dus de huidige provincies Waals-Brabant, Vlaams-Brabant, Antwerpen, Noord-Brabant en Brussel). Het werk mag een historische, archeologische, kunsthistorische of volkskundige invalshoek hebben en mag maximum twee jaar voor de toekenning van de prijs verschenen zijn.

De werken of dossiers kunnen tot 1 oktober 2003 ingediend worden bij de provincie Vlaams-Brabant. Voor meer info kunt u terecht bij de dienst Cultuur op het nummer 016-26 76 05, e-mail cultuur@vl-brabant.be of website www.vlaamsbrabant.belcultuur

Hedendaagse kunst uit Afrika flirt met de toekomst

In Afrika is de hedendaagse kunst nog niet zo gecommmercialiseerd als in Europa en Amerika, waar naambekendheid de waarde bepaalt. De artiesten die Africalia op collectieve en individuele tentoonstellingen in de schijnwerpers zet, zijn zich bewust van hun maatschappelijke rol, maar schuwen een overdreven mediabelangstelling. Om hun authenticiteit te bewaren mijden ze speculatieve verzamelaars, opportunistische veilingmeesters en bemoeizuchtige kunstpausen.

'Ik ijver voor een betere, vredelievende wereld', getuigt Bodys Isek Kingelez. 'Als het politiek klimaat gunstiger wordt zal ik mijn utopische architecturale constructies aan de beleidsverantwoordelijken laten zien. De huidige onstabiele toestand in Congo baart mij echter veel zorgen. Ooit hoop ik met mijn ontwerpen het lot van mijn familieleden en vrienden te verbeteren.' De 54-jarige landbouwerszoon verloochent zijn 'roots' niet. Hij behoort tot de Besi Bulenge, die hij één van de zachttaardigste volkeren noemt. Het stoort hem niet dat er in de dorpsgemeenschap waar hij opgroeide nog steeds fetisjen worden vereerd, ook al studeerde hij zelf aan de universiteit van Kinshasa.

Sinds het beëindigen van die studies bouwt hij dag in dag uit originele, kleurrijke maquettes, eerst van musea en openbare instellingen, later zelfs van complete steden. Hij knutselt ze in elkaar met de allereenvoudigste materialen als papier, karton en plastic. Een ster, een vlinder of een vuurtoren is vaak de kroon op het werk.

Afrekenen met koloniaal verleden

'Ik probeer de saaiheid te doorbreken', legt Kingelez uit. 'Daarom bedenk ik vrolijke, verbeeldingrijke constructies die het leven veraangenamen. De 3500 maquettes die ik al maakte, lijken misschien op snoepgoed zoals het peperkoeken huisje van Hans en Grietje. De vormen zijn echter functioneel en ik hou wel degelijk rekening met de praktische uitvoerbaarheid en het materieel comfort. Helaas wordt die boodschap voorlopig alleen door vooruitstrevende tentoonstellingsorganisatoren begrepen.' De 'sprekende' schilderijen van Chéri Samba (47) zijn niet minder toekomstgericht. Vijf jaar geleden voltooide hij een gigantisch drielukkig met duidelijk herkenbare figuren uit de kunstwereld. 'Quel avenir pour notre art?' penseelde hij bovenaan op elk paneel. In zijn satirische taferelen steekt hij de draak met sociale taboes en rekent hij af met het koloniaal verleden. In de Brusselse Matongewijk aan de Naamse Poort hangt permanent een reusachtig gevelschilderij van hem, waarop een amusante, schaamteloze samenleving in deze buurt wordt weergegeven. Karikaturaal ogen ook de realistisch geschilderde huiselijke ruzies, verleidelingscènes en missieherinneringen in zijn vroeger oeuvre.

Vrije volkskunstenaar

De teksten die hij er als in een klassiek stripverhaal aan toevoegt, hebben een dubbele bodem. 'Ten onrechte verwijten kunstcritici mij dat mijn werken niet voor zichzelf zouden spreken', verde-

digt hij zich. 'Met commentaren, detailbeschrijvingen en woordspelingen hou ik de aandacht van de toeschouwer langer vast. Zo ontstaat tussen ons een samenzweerderig sfeertje, dat de pret alleen maar verhoogt!' Chéri Samba zag het levenslicht in Kinto M'Vuila, kort voor de Congolese onafhankelijkheid. Zijn polygame vader had vijf vrouwen. Geld voor een degelijke opvoeding was er dus niet. Om in zijn levensonderhoud te voorzien trok Chéri naar Kinshasa. Nadat hij een tijdje kritische cartoons had gepubliceerd in 'Bilenge Info' kon hij zich een eigen atelier in de hoofdstad veroorloven. Omdat hij erg trots was op zijn werk exposeerde hij zijn nog natte schilderijen meteen in open lucht. Voorbijgangers die erop aandrongen, mochten ze zelfs onmiddellijk meenemen. 'Als vrije volkskunstenaar doe ik met mijn werk wat ik wil!', zegt hij glimlachend.

Ludo Dosogne

Chéri Samba, *Le pardon du pape Jean-Paul II pour les péchés de la religion chrétienne*, 2000.
Collection Lucien Benilli, Bruxelles

Bodys Kingelez is geselecteerd voor de 'Tranferts' expo in Bozar/Paleis voor Schone Kunsten Brussel, van 21 juni tot 14 september. Van dinsdag tot zondag van 10.00 tot 18.00, donderdag tot 21.00. Info: tel. 02-507 84 44

Werk van Chéri Samba is permanent te zien in de Brusselse Matongewijk en tot 28 september ook in het Afrikamuseum in Tervuren. Van dinsdag tot zondag van 10.00 tot 17.00, tijdens het weekend tot 18.00

Tot 14 september maakt hij eveneens deel uit van de Africalia groepstentoonstelling 'Kin Moto na Brussel' (Kinshasa warmt Brussel op) in het Stadhuis op de Grote Markt en in de Bortier galerij. Info: tel. 02-279 64 34

COLOFON

Organisaties en verenigingen die hun activiteiten opgenomen willen zien in de volgende agenda die de periode van 4 juli tot 4 september 2003 bestrijkt, moeten ons de nodige informatie bezorgen voor 5 juni a.s.

U kunt uw gegevens faxen naar 02-767 57 86 of e-mailen naar randkrant@derand.be.

U kunt uw informatie ook per brief sturen naar ons redactieadres:

WITHERENDREEF 1, 3090 JEZUS-EIK/OVERIJSE, met de vermelding RandUit Agenda.

Gezien het beperkte aantal beschikbare pagina's wordt bij de aankondigingen prioriteit verleend aan de activiteiten in de Gemeenschapscentra en de culturele centra in de rand.

Om voor plaatsing in aanmerking te komen worden de andere activiteiten vooral beoordeeld op hun uitstraling naar alle inwoners van de rand.

REDACTIE Petra Goovaerts.

De pictogrammen die de verschillende rubrieken aanduiden zijn van de hand van Chris Vandendriessche.

VORMGEVING Mega.L.Una, Brussel

DRUK A. De Cuyper-Robberecht, Zele.

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Henry Coenjaarts, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik/Overijse.

RandUit Agenda wordt gerealiseerd met de financiële steun van de provincie Vlaams-Brabant en de Vlaamse Gemeenschap.

Vlaams-Brabant schiet tekort in hulpverlening aan jongeren

Als jongeren over de schreef gaan, zijn de media er als de kippen bij om dat in de verf te zetten. Veel minder aandacht gaat er naar de duizenden jongeren met problemen die in de kou blijven staan omdat er te weinig middelen zijn voor hun begeleiding en het voorkomen van die problemen.

Neem het verhaal van de Leeuwse pediater Hilde Van Hauthem. Zij vertelt dat de pediatrieafdeling van het Halse Sint-Maria-ziekenhuis elk jaar tijdelijk een handvol jongeren opvangt die kennelijk nergens anders terecht kunnen.

Sommige van die jongeren lijken door de maatschappij afgeschreven: ze zijn niet langer welkom op de scholen die ze bezochten, ze zijn niet welkom thuis, ze verliezen zich in drugs. Is er dan een tekort aan crisisopvang voor jongeren met problemen in de rand en moeten die tekorten worden weggewerkt?

Jef Mostinckx, bestuursdirecteur bij de Vlaamse administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn meent dat deze vraag niet kan worden beantwoord met een eenvoudig 'ja' of 'neen'. 'In vergelijking met andere regio's in Vlaanderen

is de opvang van jongeren in de rand minder ontwikkeld - ambulante en residentiële. Er is een vraag naar bijkomende crisisopvang. Op basis van de statistieken zou er een inhaalbeweging moeten gebeuren.' Naarmate het aantal opvangmogelijkheden toeneemt, stijgt volgens Mostinckx echter vaak ook de vraag. 'Het is daarom veel beter te voorkomen, dan te genezen', vindt hij. 'De rand rond Brussel heeft een sterk ontwikkeld socio-cultureel netwerk met tal van

Jef Mostinckx

jeugdverenigingen en sport- en hobbyclubs. Ik pleit voor het ondersteunen van dit netwerk, zodat jongeren goed verankerd zijn in de gemeente waar ze wonen.'

Als het dan toch scheefloopt, is het in de eerste plaats aan de directe omgeving - het gezin, de buurt, de familie - om de signalen daarvan op te vangen. Een tweede vangnet is

het onderwijs en de begeleiding door goede leraren. Daarna komen pas de diensten voor sociale hulpverlening, zoals de OCMW's, de Centra voor Leerlingenbegeleiding (CLB) en de Centra voor Algemeen Welzijnswerk (CAW) en Geestelijke Gezondheidszorg (CGO). Jongeren die in een problematische opvoedingssituatie verkeren en op vrijwillige basis hulp wensen, kunnen zich wenden tot het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg. Jongeren die helemaal afhaken, komen soms in aanraking met de jeugdrechtsbank of belanden in de psychiatrie.'

Jef Mostinckx beklemtoont het belang van een stevige thuisbasis omdat de sociale emancipatie van jongeren en hun groei naar zelfstandigheid in belangrijke mate wordt gerealiseerd

'We moeten veel meer werk maken van het ondersteunen van jongeren in problematische opvoedingssituaties'

binnen het socio-culturele netwerk. Bij begeleiding door sociale diensten is het risico groot dat jongeren daarvan afhankelijk worden.

Tekorten alom

Helaas zijn er nog heel wat jongeren die het thuis minder goed getroffen hebben, of die geen aansluiting vinden bij het socio-culturele werk. Dat zorgt soms voor crisissituaties waarin die jongeren ogenblikkelijk geholpen zouden moeten worden. Omwille van de ontoereikende financiële middelen schort het aan voldoende voorzieningen, waardoor ze op een wachtlijst terecht komen, met alle soms kwalijke gevolgen van dien.

Dat probleem stelt zich bijzonder scherp in de Vlaamse rand; de Zennevallei is bijvoorbeeld qua voorzieningen een grote witte vlek op de kaart. In het verleden zijn beleidsmakers ervan uitgegaan dat jongeren uit de rand in de hoofdstad wel aan hun trekken zouden komen voor opvang. Maar dat is vaak niet het geval. De hulpverlening in Brussel is dikwijls eentalig Frans en ook daar zijn er wachtlijsten. 'In Halle-Vilvoorde zijn er op het vlak van algemeen welzijn, gehandicaptenzorg en bijzondere jeugdbijstand nog grote tekorten', zegt Willy Van Nieuwenhuysen, sectorverantwoordelijke algemeen welzijn, gezins- en jeugdhulpverlening van de provincie Vlaams-Brabant.

In Halle-Vilvoorde werken bijvoorbeeld veel te weinig kinderpsychiaters. De hele regio telt momenteel geen observatie- en behandelingscentrum noch een kinderpsychiatrische dienst, waar elders in Vlaanderen heel wat jongeren terecht kunnen. Het AZ-VUB in Jette heeft voor dat laatste een vergunning gekregen, maar moet om te kunnen starten eerst een vleugel bijbouwen. Ook met de projecten voor zelfstandig wonen is het maar povertjes gesteld; in Vlaams-

FOTO: PASCAL VIGNERON

Brabant zijn er nog geen 30 plaatsen. Zelfs crisisopvang is in de rand quasi onbestaand, op 't Pasrel na, een privé-initiatief in Vilvoorde, maar daar komt men in de praktijk niet echt aan crisisopvang toe omwille van de lange wachtlijsten. De provincie heeft weliswaar het crisisopvangcentrum Haven 21 in Halle opgezet, maar daar kunnen alleen meerderjarigen terecht, eventueel met hun minderjarige kinderen.

'De tekorten met hard cijfermateriaal bij de administratie Welzijn aankarten is niet eenvoudig, omdat er bijna geen studiewerk naar is gedaan', aldus Van Nieuwenhuysen. 'Welzijnsminister Mieke Vogels heeft bijvoorbeeld eind december 2002 gepleit voor nieuwe residentiële plaatsen in de bijzondere jeugdbijstand. 3,5 miljoen euro van het daarvoor bestemde budget gaat naar Antwerpen, terwijl de rest van Vlaanderen het moet stellen met 1,5 miljoen euro.'

Met de handen in het haar

'Een jongere die ontspoord, het kan overal gebeuren', zegt Johan Robert, die een directiefunctie bekleedt in de bijzondere jeugdbijstand. 'Elk gezin heeft op zo'n moment recht op een goede begeleiding en veel steun. Het probleem is dat die begeleiding vandaag te wensen overlaat omdat er zowel in de rand als in Brussel overal wachtlijsten zijn voor de thuisbegeleidingsdiensten en de residentiële opvang. De voorzieningen in Vlaams-Brabant zijn gewoon ontoereikend en liggen maar liefst 23 procent onder het gemiddelde voor heel Vlaanderen. In andere provincies poogt men de verschillende jeugdhulpverleningsdiensten op elkaar af te stemmen. In Vlaams-Brabant kan dat niet. Hoe wil je dienstverlening op elkaar afstemmen als er overal tekorten zijn?' Als de Brusselse jeugdrechter Jean Limpens een gesloten residentiële opvangplaats moet vinden voor minderjarige meisjes met ernstige opvoedingsproblemen, zit ook hij nogal eens met de handen in het haar. 'In Vlaanderen kunnen die meisjes alleen in een gesloten instelling in Beernem terecht! Voor de twee meisjes waarvoor we vanochtend hebben gebeld, was er geen plaats. Elke morgen klokslag negen uur staat de telefoon in Beernem roodgloeiend. Alle jeugdrechters reppen zich om er als eerste een plaatsje te be-

FOTO: PASCAL VIGNERON
Bert Joosen

machtigen voor hun pupil. Er is gewoon te weinig aanbod. We moeten veel meer werk maken van het ondersteunen van jongeren en hun ouders in problematische opvoedingsituaties. Met de nodige aandacht en begeleiding krijg je veel jongeren weer op het rechte pad, want hun gedrag kan wel degelijk worden bijgestuurd. Als we vroeg genoeg ingrijpen, is de kans kleiner dat minderjarigen in de criminaliteit terechtkomen. Met de bestaande wetgeving kun je probleemgedrag perfect bijsturen, op voorwaarde dat het systeem beter wordt uitgebouwd en er meer middelen ter beschikking worden gesteld.'

Drugs als pleister op de wonde

Jongeren experimenteren graag, ook met drugs, en dan loert de verslaving om de hoek. Drugsverslaafde jongeren hebben gespecialiseerde begeleiding nodig. Vroeger kon je daarvoor in de rand alleen terecht in De Spiegel in Asse, maar sinds kort bestaat er in Vilvoorde een Medisch Sociaal Opvangcentrum (MSOC) voor de ambulante begeleiding van drugsverslaafde jongeren. Op termijn zouden ook in Halle en in Dilbeek MSOC-ankerpunten bijkomen.

In het nieuwe Vilvoordse centrum worden drugsverslaafde jongeren opgevangen door een multidisciplinair team, bestaande uit een maatschappelijk werkster, een psychologe, een arts en een spuitenuitruilcoördinator. 'Het is de bedoeling die jongeren van hun verslaving af te helpen of er op z'n minst voor te zorgen dat ze minder afhankelijk worden van drugs', zegt directeur Bert Joosen. 'De ervaring in andere vestigingsplaatsen leert dat gemiddeld 33 procent van de verslaafde jongeren cannabis gebruikt, 28 procent neemt heroïne, 25 procent speed en de rest zoekt het in andere middelen, zoals cocaïne.'

Vaak zijn het fragiele jonge mensen die een minder goede band hebben met hun ouders. De ouders worden allebei opgeslorpt door hun werk en hebben geen tijd voor hun kinderen, ofwel zijn de ouders uit elkaar, of is één van de ouders overleden. Sommige jongeren gaan gebukt onder een incestverleden. In de helft van de gevallen is er bij de ouders zelf sprake van een verslavingsprobleem, zodat het misbruik als het ware van generatie op generatie wordt doorgegeven. Her en der hoor je nogal eens zeggen dat die jongeren de narigheid zelf hebben gezocht. Dat is maar gedeeltelijk waar. Veel jongeren zijn het slachtoffer van hun omgeving of van de omstandigheden en slagen er moeilijk in op eigen kracht die vicieuze cirkel te doorbreken.'

In het volgende nummer: de thuiszorgdiensten.

Marleen Teugels

ENKELE CONTACTPUNTEN VOOR JONGEREN

- De JAC-werking van het CAW Vilvoorde: 02-253 74 39; CAW Halle: 02-361 09 16; CAW Dilbeek: 02-569 04 45; CAW Lennik: 02-532 53 14; CAW Overijse: 02-306 60 91
- KRIM, noodnummer voor crisissituaties: 02-227 02 01 (elke dag tot 22.00)
- Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg: 02-306 03 65
- Vertrouwencentrum Kindermishandeling: AZ-VUB Jette: 02-477 60 60
- Comité voor Bijzondere Jeugdzorg Halle/Vilvoorde, kan doorverwijzen naar OOC's, thuisbegeleidingsdiensten, dagcentra, BZW-diensten, pleegzorg en residentiële voorzieningen: 02-211 35 60
- Drugsverslaving: De Spiegel in Asse: 02-453 22 42; MSOC Vilvoorde: 02-251 94 49
- Advocaten voor jongeren: 02-519 84 27 (op wekdagen van 17.00 tot 19.00)
- De Jongerengids samengesteld door In Petto en CJP bevat heel wat nuttige informatie en is gratis verkrijgbaar bij de CAW. Surfen kan ook op www.jongereninformatie.be Provinciale website: www.vlaamsbrabant.be/socialekaart

FOTO: RITA DANHEILS

Neem me mijn tijdelijke belangstelling voor het drieletterbegrip BHV niet kwalijk. Ik heb er even iets mee zoals ik soms iets heb met een mankement aan huis of lijf. Dat speelt dan door mijn hoofd en daar zit ik op te prakkiseren en over te zeuren en daar moet dan ten spoedigste komaf mee gemaakt worden, gedáán met dat mankement, wég met BHV.

Sp.a-politicus Frank Vandenbroucke heeft trouwens een onmiddellijke aanpak van het BHV-probleem belóófd, in *De Standaard*, eind februari 2003. 'Absoluut', verzekerde hij, 'ik wil de kwestie Vlaams-Brabant weer op tafel leggen als wij voor regeringsonderhandelingen worden uitgenodigd. Want het is niet goed dat je elders provinciale kieskringen hebt en bij ons niet. Na de splitsing van de provincie Brabant is de logische stap de splitsing van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde.'

Maar ook als de BHV-opruiming intussen in een nieuw regeerakkoord zit ingebakken, zal er nog heftig over gediscussieerd en geruzied worden in het parlement. Zo'n vette kluij laten de communautaire querulanten zich niet afpakken, ze zitten al te likkebaarden van vóór de verkiezingen, van toen de Nieuw-Vlaamse Alliantie via het Arbitragehof het kiesdistrict BHV alsnog overeind hield. Daarop werd er in heel België voor de kamer per provincie gestemd, behalve in de provincie Vlaams-Brabant waar als vanouds per kiesdistrict Leuven en kiesdistrict BHV moest worden gestemd. Dat gebeurde dan in BHV als altijd gemengd, zodat Franstalige bewoners van de Vlaamse rand weer op Franstalige lijsten konden stemmen en de Vlamingen in Brussel samen (sterk met de Vlamingen in de rand op Vlaamse lijsten.

Dezelfde NVA die BHV overeind

BHV, weg ermee!

Wat vorige maand voorafging: de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde is een monsterlijk ding dat in mei 2003 voor het laatst in de Belgische geschiedenis zijn drie hoofden kon opsteken. Dat is ons vóór de verkiezingen in het vooruitzicht gesteld en mogen we nà de verkiezingen niet uit het oog verliezen, ook al gaat er hoogstwaarschijnlijk een lange zomer overheen eer met de opruiming van Brussel-Halle-Vilvoorde wordt begonnen.

hield, heeft een plannetje klaar om BHV te hertimmeren: in de oude provincie Brabant wordt voortaan ook per provincie gestemd, dat wil zeggen in de Vlaamse kieskring Vlaams-Brabant en de Franstalige kieskring Waals-Brabant, en in Brussel krijgen de kiezers zowel de Vlaams- als Waals-Brabantse lijsten voorgeschoteld. Bij dat plannetje horen natuurlijk én berekeningen van stemmen, zetels en procenten én tactische politieke zetten, als daar zijn: in de Vlaamse rand wordt voortaan alleen Vlaams gestemd, goed voor de Vlamingen, in Brussel kunnen alle Franstaligen voor de Waals-Brabander Louis Michel stemmen, goed voor Louis Michel, zijn liberalen, die soort Walen.

Neem me ook die uitleg over dit NVA-oppositie-plannetje niet kwalijk. Zo'n uitleg hoort nu eenmaal bij zo'n onderwerp en laat andermaal aanvoelen dat communautaire thema's rot-thema's zijn, uit te roeien kankers in het Belgische weefsel. (Bij de verkie-

zingen bleek niet voor niets dat zulke thema's ontbreken op de prioriteitenlijsten van jong en oud, vrouw en man, Vlaming en Waal.) Ik zal - jullie zullen? - het parlementaire debat over de opruiming van BHV niet volgen en alleen geïnteresseerd zijn in het resultaat ervan: de kiezers (N/F) in de Vlaamse rand stemmen voortaan op Vlaamse partijen en politici, oef, dat is dan geregeld, en dat de Franstalige partijen zich daar nu voor eens en altijd bij neerleggen en zich met Wallonië gaan bezighouden in plaats van zich met Vlaanderen te blijven bemoeien. Maar moet dan dat gedoe in Brussel, die regeling waardoor de hoofdstad én Waals-Brabants én Vlaams-Brabants is en een derde kieskring in de oude provincie Brabant vormt? Terwijl Brussel in het nieuwe België eigenlijk ook een nieuwe provincie is waarbinnen 'provinciaal' kan gestemd worden? Als Brussel nu eens helemaal aan de Brusselaars en hún politici - Frans-taligen, tweetaligen, Vlamingen - zou gelaten worden? Om daarover te praten moeten er, wat dacht u, berekeningen van stemmen, zetels en procenten gemaakt worden, en die leveren dan getallen op over de Vlaamse minderheid in Brussel en daar plaatsen de flaminganten dan uitroeptekens achter en gevaarsignalen. Minderheid in de verdrukking! Minderheid, ja. In de verdrukking, zou het? Zonder van plan te zijn daar in de zomer op te prakkiseren, heb ik daar nu al mijn bedenkingen bij. *Small is beautiful*, en beter een kleine groep dan een grote massa. Die minderheid heeft troeven in de hand, en is overigens meer Brussels dan Vlaams. Kortom, niets aan te doen: wordt vroeg of laat vervolg.

Brigitte Raskin

van huizen en tuinen

FOTOS: PASCAL VIGNERON

Ecologische tuinen te kijk

De siertuin neemt het grootste gedeelte in beslag (9 are). Je ziet er vooral inheemse planten (meer dan 200 soorten) die zich thuis voelen op de vochtige zandleemgrond. De inrichting is helemaal afgestemd op kinderen die er naar hartenlust kunnen ravotten. Een deel van het gazon wordt beheerd als bloemenweide. Ook een appelaar, rabarber en kleinfruit (framboos, doornloze braam, bosaardbei, rode en zwarte bes) krijgen een plaats. In de kleine moestuin (1 are) worden naast de traditionele gewassen ook bijzondere gewassen als kardoem gekweekt. De vruchtwisseling krijgt hier veel aandacht, met een schema van 1 op 10. Dat betekent dat gelijkaardige planten maar om de tien jaar op hetzelfde perceel terugkeren.

Meerwaarde voor het milieu

Het tuinbezoek kadert in de 'Groene Zomer', een opentuin initiatief van de Vereniging voor Ecologische Leef- en Teeltwijze (Velt). Voor de tiende editie van deze Opentuin dagen werden meer dan zeventig tuinen in heel Vlaanderen geselecteerd. Ze zijn op verschillende zondagen van 11 mei tot 5 oktober te bezoeken. De tuinen die opgesteld worden, ondergingen een ecologische screening. Ze bieden een ecologische meerwaarde voor het milieu. De ecologische principes worden in de ene tuin al wat verder doorgedreven dan in een andere. De tuinen geven alleszins een beeld van tuineigenaars die nagedacht hebben over een ecologische manier van aanleg en beheer, aangepast aan de behoeften, noden en smaak van de eigenaar, met respect voor alles wat wil leven, groeien en bloeien.

Op zondag 25 mei kon u al een bezoek brengen aan de privétuin van Dirk Kerckhofs in de Sint-Elooistraat 6 in Sint-Martens-Bodegem (Dilbeek). Deze landelijke tuin is 10 are groot en biedt uitzicht op een weide. Het reliëf van de omgeving wordt in de tuin versterkt. De meidoornhaag en de knotwilgen halen het landschap als het ware binnen in de tuin, met een mooie integratie als resultaat. De architectuur van de tuin is golvend en bevat veel vormgevende elementen, onder andere met gevlochten wilgentenen. Een kernwoord in de tuin is: afvalarm beheren. De afvalkringloop is er gesloten.

Opbouw in lagen

Uitgangspunten om van een ecologische siertuin te kunnen spreken, zijn onder meer dat de tuin als klein landschapselement deel uitmaakt van het omringende landschap, dat de planten worden gekozen in functie van bodem en (micro)klimaat, dat rekening wordt gehouden met de onderlinge concurrentiekracht van de planten en dat de tuin wordt opgebouwd in verschillende lagen: de boomlaag, de struiklaag, de kruidlaag en de strooisellaag. Deze etagevormige opbouw zorgt voor een maximum aan planten op een minimum van plaats.

Het zorgt voor stabiliteit en een ruime verscheidenheid aan levensvormen.

Als je met de natuur samenwerkt, wordt je tuin arbeidsarmer. Er wordt weliswaar ingegrepen en beheerd in de tuin, maar met verstand en niet overbodig. Een duurzame aanpak begint bij een doordacht basisplan. In elk geval zul je als bezoeker merken dat dé ecologische tuin niet bestaat. Sommige tuinen doen strak en formeel aan, andere hebben een sterk organische vormgeving, zijn romantisch van aard of eerder landschappelijk, nog andere zijn te klasseren onder de term wilde tuin.

De ecologische moestuinen worden gekenmerkt door een rijke schakering van diverse, soms ongebruikelijke of vergeten gewassen, en het spetterende kleurenpalet met de felle zomertinten van kruiden en bloemen tussen groenten en vruchten. Belangrijk om te weten is dat die uitbundige pracht tot stand is gekomen in harmonie met de omringende natuur en zonder gebruik te maken van kunstmest of synthetische bestrijdingsmiddelen.

Dit jaar werkt Velt ook samen met VIBE vzw, een vereniging die informatie en vorming geeft over gezond en milieusparend bouwen en wonen. Daarom zijn er ook veertien huizen open waar je interessante ecologische aspecten kunt bekijken.

Paul Geerts

INFO

Velt vzw, Uitbreidingstraat 392 c, 2600 Berchem, tel. 03-281 74 75,

e-mail info@velt.be, website www.velt.be

VIBE vzw, Statiestraat 115, 2600 Berchem, tel. 03-239 74 23,

e-mail groenezomer@vibe.be, website www.vibe.be

Ouders leren de school kennen en omgekeerd

Een vaak gehoorde klacht is dat er een kloof gaapt tussen de school en de ouders in allochtone en kansarme Belgische gezinnen. Opvallend veel kinderen uit dat milieu studeren af zonder diploma en zijn daardoor vaak kansloos op de arbeidsmarkt. Eva Jacobs en Malika Laroussi doen in drie Vilvoordse scholen aan onderwijsopbouwwerk. Op die manier slaan ze bruggen tussen de ouders en de school.

Eva Jacobs en Malika Laroussi zijn net terug van een taalestafette. 'We organiseren die taalestafette twee keer per jaar, telkens in de laatste week van de paasvakantie en de grote vakantie. We richten ons tot de kinderen uit de derde kleuterklas en het eerste en tweede leerjaar die thuis geen Nederlands spreken. Gedurende die week worden anderstalige kinderen als het ware ondergedompeld in een mini taalbad. Tijdens een bosspel, een uitstap, een sportwedstrijd en allerhande doe-activiteiten herhalen de kinderen op een speelse manier hun Nederlandse woordenschat en voegen ze er nieuwe woorden aan toe. De meeste kinderen zijn van Marokkaanse, Turkse, Italiaanse of Spaanse origine. Daar-

naast organiseren we vanuit het onderwijsopbouwwerk gedurende drie woensdagnamiddagen per maand activiteiten om de taalkennis te bevorderen. Kinderen vanaf de derde kleuterklas tot en met het vierde leerjaar die in België minder dan één jaar Nederlandstalig onderwijs hebben gevolgd, komen daarvoor in aanmerking. De leerkrachten merken in de klas heel goed het verschil of de leerlingen al dan niet meedoen aan die activiteiten.'

Tweerichtingsverkeer

'Als onderwijsopbouwwerksters proberen we de ouderparticipatie te verhogen en ouders meer bij het onderwijs van hun kinderen te betrekken', verduidelijken Eva Jacobs en Malika Laroussi. 'Dat beschouwen we als de eerste en belangrijkste opdracht van onderwijsopbouwwerk. Let wel, het moet gaan om tweerichtingsverkeer: we betrekken de ouders bij de school en we brengen de school dichterbij de leefsituatie van kansarme gezinnen.

We brengen de ouders regelmatig samen in de school. In de loop van het schooljaar kiezen we - meestal op voorstel van de ouders - een of meerdere thema's, zoals het testen van de schoolrijpheid van kleuters, de afwezigheden in de kleuterklas, het pesten

Eva Jacobs en Malika Laroussi

op school en het spreken van de eigen moedertaal thuis. Oorspronkelijk beperkten we ons bij de bespreking van sommige thema's bewust tot de moeders. Als er mannen aanwezig zijn, houden sommige vrouwen zich soms op de achtergrond, alhoewel dit cultuurverschil gaandeweg aan het verdwijnen is. Uit de individuele contacten met ouders blijkt overigens dat het meestal de moeders zijn die vragen stellen over het onderwijs van hun kind, wat niet wil zeggen dat er geen zaken zijn waarbij het oordeel van de vader belangrijk is.

De resultaten uit de groepsbijeenkomsten met de ouders worden telkens besproken met de leerkrachten en directie, en dat levert positieve resultaten op. Zo bleken veel ouders niet op de hoogte te zijn van de grote thema's die in de kleuterklas aan bod komen. De schooldirectie heeft daarom nu een groot bord opgehangen aan de ingang van de kleuterklas, waarop het thema van de week of de maand opvallend wordt aangekondigd. We houden momenteel een enquête onder de ouders en de leerlingen over de communicatie tussen ouders en school. Daaruit zullen ongetwijfeld constructieve voorstellen komen om de communicatie tussen ouders, leerlingen en school te verbeteren.

Deze groepsactiviteiten staan in principe open voor alle geïnteresseerde

FOTO: PASCAL VIENNON

Onderwijsopbouwwerk in Asse-Zellik

Ook in Asse-Zellik loopt een project voor onderwijsopbouwwerk. Uniek is hier de samenwerking over de schoolnetten heen; een gemeentelijke lagere school en een kleuterschool uit het vrij onderwijs en het gemeenschapsonderwijs werken samen. Het vertrouwen tussen de school en de allochtone ouders was voordien compleet zoek. 'Nu zitten vertegenwoordigers van beide partijen samen rond de tafel', verduidelijkt Peggy Claes van RISO Vlaams-Brabant. 'Onder impuls van de opbouwwerkers maken ze werk van een betere communicatie. Binnenkort zullen allochtone ouders Nederlands volgen in de school, en daarbij komen ook thema's aan bod die in de lessen van hun kinderen worden behandeld. Een ander initiatief dat op stapel staat, is een woordenboek met symbolen. Ook dat moet de communicatie vereenvoudigen. Tegelijk wil men de leerkrachten vertrouwd maken met de thuiscultuur van allochtonen.' Het opbouwwerk (RISO) en het integratiewerk (PRIC) bundelen de krachten en zetten elk een halftime kracht in.

Meer info: tel. 016-44 15 98 of via e-mail: peggy.claes@risovlb.be

‘Opbouwwerk’ beim Schulunterricht in Vilvoorde

Es wird vielfach darüber geklagt, dass zwischen der Schule und den Eltern in chancenarmen belgischen Familien ausländischer Herkunft eine tiefe Kluft besteht. Auffallend viele Kinder aus diesem Umfeld beenden ihre Schulausbildung ohne Abschluss und haben daher auf dem Arbeitsmarkt oft keine Chancen. Eva Jacobs und Malika Laroussi leisten an drei Vilvoorder Schulen ‘Opbouwwerk’ (eine Art präventive Sozialarbeit zur Stärkung des Gemeinwesens). Sie schlagen Brücken zwischen den Eltern und der Schule, indem sie die Eltern stärker beteiligen und sie in den Unterricht ihrer Kinder und in den Schulbetrieb wirksamer miteinbeziehen.

ouders, want we willen vermijden dat we een stempel krijgen opgeplakt van allochtone onderwijswerking. Bij het aanbieden van activiteiten geven we wel voorrang aan kansarme ouders. Om ze te motiveren aan die groepsbijeenkomsten deel te nemen, spreken we hen individueel aan. Daarvoor gaan we op huisbezoek, want we hebben gemerkt dat de mensen in hun vertrouwde omgeving doorgaans zonder schroom vertellen over de vragen waarmee ze zitten, zoals een brief van de school die ze niet goed begrijpen. Het helpt ons als onderwijsopbouwster ook om een beter inzicht te krijgen in hun leefsituatie.’

‘We betrekken de ouders bij de school en we brengen de school dichterbij de leefsituatie van kansarme gezinnen’

Moeders in de schoolbank

Het zal sommigen allicht verbazen dat Vilvoordse moeders opnieuw in de schoolbanken zitten om Nederlands te leren, en dat ook enkele allochtone vaders de cursus volgen. ‘Die taallessen kwamen er op vraag van allochtone ouders uit de wijk Kassei’, vertellen Eva en Malika. ‘In de winkel kunnen ze zich behelpen met Frans, maar als ze hun kinderen thuis willen helpen met hun huiswerk,

moeten ze wel Nederlands kennen. Daarom hebben ze zelf gevraagd naar lessen Nederlands. Het schoolopbouwwerk doet daarvoor een beroep op het centrum voor basiseducatie. Met dit nieuwe aanbod zijn we gestart in de voorbije krokusvakantie en het loopt nog door tot het einde van het schooljaar. Het initiatief heeft nu al geleid tot zichtbare resultaten; de ouders groeten de leerkracht ‘s ochtends in het Nederlands en ze durven die nu ook aan te spreken als ze vragen hebben over de school. De leerkrachten zien daarin een teken van goede wil en het verhoogt ongetwijfeld de verstandhouding tussen de ouders en de school. Op de groepsbijeenkomsten met de ouders is de leerkracht gelijke kansenonderwijs, de zogenaamde Gok-leerkracht, altijd aanwezig. Tot voor kort heette dat onderwijsvoorrrangsbeleid. Als ouders met concrete vragen zitten over de school, kan de Gok-leerkracht die onmiddellijk beantwoorden of ouders doorverwijzen naar de juiste persoon. Ouders hebben dan niet het gevoel dat ze van het kastje naar de muur worden gestuurd.’

Meewerken aan het schoolfeest

‘Dankzij het schoolopbouwwerk komen allochtone ouders vaker naar oudercontactavonden van de school. Vanuit de ouderwerking nemen die ouders nu ook deel aan de organisatie van het schoolfeest en we hopen dat ze op termijn eveneens sterker vertegenwoordigd zullen zijn in het oudercomité.’ Veranderingen vergen tijd en verlopen moeizaam. Maar Eva en Malika weten hoe ze moeten omgaan met taal- en cultuurverschillen. Eva studeerde vergelijkende cultuurwetenschappen en volgde daarenboven een basiscursus onderwijsopbouwwerk bij VIBOSO. Malika volgde een opleiding interculturele bemiddeling. Als Marokkaanse spreekt ze naast Nederlands bovendien nog Berbers en Arabisch. Als onderwijsopbouwwerker moet je het vertrouwen winnen van de ouders. Het succes van het schoolopbouwwerk staat of valt evenwel met de openheid van de directie en de leerkrachten. Eva en Malika hebben het gevoel dat ze door de school aanvaard worden als een belangrijke partner in het gelijke kansenonderwijs.

Alhoewel ze het niet met zoveel woorden zeggen, is het gebrek aan middelen - na de afschaffing van het Sociaal Impulsfonds - een rode draad doorheen het verhaal over het schoolopbouwwerk. Nu worden de twee personeelsleden gefinancierd met reguliere middelen van de stad Vilvoorde. Omdat ze maar met z’n tweetjes zijn, moeten Eva Jacobs en Malika Laroussi hun activiteiten noodgedwongen beperken tot drie Vilvoordse scholen: Virgo Fidelis, Van Helmont en de stedelijke school 4. Toch zijn er beslist nog scholen waar schoolopbouwwerk noodzakelijk is.

FOTO: PASCAL VIGNERON

RESTAURANDT

FOTO'S: PASCAL VIGNERON

In de schaduw van een ster

Nadat Roland Debuyst het korte tijd met een naar hemzelf genoemd restaurant in Zaventem had geprobeerd, vestigde hij zich met L'Orangerie in Nossegem en sleepte daarmee al gauw de ene prijs na de andere in de wacht. De meest prestigieuze was natuurlijk een Michelin-ster die vorig jaar werd toegekend.

Roland Debuyst is getrouwd met de bevallige Turkse Ayse Ucar. Haar broer Turan zwaait de scepter in L'Orangerie Launch, dat twee huizen voorbij het sterrenrestaurant gevestigd is. Zijn schoonbroer, superkok Roland, wipt elke dag even binnen om te kijken of alles naar behoren verloopt. De supervisie door zo'n vakman is natuurlijk mooi meegenomen. De twee restaurants doen ook samen inkopen, zodat in L'Orangerie Launch in feite met verfijndere producten wordt gewerkt dan in een eethuis van dat niveau gebruikelijk is. Het restaurant van Turan Ucar ademt een zonnige, mediterrane sfeer die bij zijn herkomst en ook bij zijn keuken past. Naast de kleuren beige en bordeaux duikt her en der ook felgeel op in het interieur. Aan kleine, intieme tafeltjes staan fraaie Lloyd Loom-stoelen met hoge rugleuningen. De achtergrondmuziek is origineel met o.a. opnames van de moderne jazzgroep Saint Germain, en accentueert de rustige sfeer en het smaakvolle interieur van L'Orangerie Launch.

Verleidelijk

Je hebt van die menukaarten die echt verleidelijk zijn en dit is er zo eentje. Vooral de grote keuze en de aantrekkelijke mediterrane ingrediënten sprin-

Restaurant L'Orangerie Launch ligt naast het sterrenrestaurant L'Orangerie in Nossegem en heeft er zowel familiale als zakelijke banden mee. Daar plukt dit restaurant duidelijk de vruchten van. De Launch mag dan al eenvoudiger en goedkoper zijn dan zijn gelauwerde buur, toch is dit onmiskenbaar een kwaliteitskeuken. Niet te missen dus!

gen meteen in het oog. Toch is de keuken in geen enkel gerecht uitgesproken exotisch en de wijnkaart is zelfs bijna helemaal Frans.

Ik koos uit de talloze salades de 'Méri-dionale' die is gemaakt van tabboulé (een specialiteit uit de Libanese keuken op basis van op smaak gebrachte gestampde tarwe in slabladeren gevouwen), gegrilde scampi en munt. Een geslaagde combinatie met kraakverse

Kleine restaurants die niet duur zijn en toch kwaliteit serveren zijn zeldzaam

ingrediënten die ook verleidelijk mooi wordt gepresenteerd. Deze salade kan zowel als voorgerecht of als hoofdschotel genomen worden en kost respectievelijk 12 euro of 16 euro. Mijn tafelenote liet haar oog vallen op een 'zalmcarpaccio met olijven en moes van geitenkaas', die 'heerlijk zacht' bleek te zijn. Ook dit gerecht onder-

scheidde zich door de hoge kwaliteit van de ingrediënten, met plakjes zalm die niet alleen maar een synthetisch rooksmaakje hadden meegekregen. Als hoofdschotels kozen we een 'gegratineerde rode zeebaarbeel met parmezaan, couscous met pepers en olijven' (15 euro) en een gebakken zee-tong (20 euro). Als dessert volgde tenslotte een 'tatin taart met vanilleroomij's', die een beetje slap was en bleek oogde, maar toch wel degelijk uit de oven kwam. Dit is immers geen microgolf-keuken!

Wie het 's middags heel goedkoop wil houden, kan kiezen voor de 'one hour lunch' van 15 euro, die bestaat uit een voor- en een hoofdgerecht. Zowel 's middags als 's avonds is er een 'Launch-menu' van 29 euro, met drie gangen en een halve fles wijn per persoon.

Zeldzaam

L'Orangerie Launch is nu een jaar open. Op de zaterdagavond toen ik het restaurant bezocht waren maar een paar tafels bezet. Eigenlijk veel te weinig voor wat deze keuken te bieden heeft. Dit adres moet duidelijk nog ontdekt worden! Eethuisjes waar ze een voorgekookte hap voor je opwarmen in de microgolfoven zijn er genoeg, kleine restaurants die niet duur zijn en toch kwaliteit serveren, zijn zeldzaam.

GVS

Restaurant L'Orangerie Launch, Leuvensesteenweg 618, 1930 Nossegem, tel. 02-252 41 11, fax 02-252 41 13.

Gesloten op zaterdagmiddag, zondag en dinsdagavond. Gezamenlijke parking met L'Orangerie op nr. 614.

De bekendste openluchtfuif van de Noordrand

Al sinds 1986 organiseren de scouts van Grimbergen de zogenaamde Katoenfuif, een grootse openluchtfuif die wordt georganiseerd om het einde van de examenperiode te vieren en tegelijkertijd het begin van de grote vakantie in te luiden. Duizenden jongeren uit Grimbergen en de omliggende gemeenten komen zich hier uitleven op hun favoriete muziek. Maar het is meer dan alleen een dansfeest. De Katoenfuif is ook een ideale gelegenheid om 'oude' vrienden nog eens te ontmoeten en om alle examenleed te vergeten.

Weer of geen weer, al sinds jaar en dag komen om en bij de 5.000 feestvierders op het gebeuren af, dat zich afspeelt op een weide aan de Roostbaan tussen Meise en Grimbergen, waar de fuif traditiegetrouw wordt gehouden.

Ruim 5.000 jongeren op een wei die tot het ochtendgloren uit de bol gaan is niet niks, maar dank zij een intense samenwerking met de lokale politie slagen de organisatoren er jaar na jaar in om dit festijn in goede banen te leiden en de overlast voor de omwonenden tot een minimum te beperken.

Regelmatige verjongingskuur

Het organiseren van zo'n gigantische fuif is een werk van lange adem. Voor

de editie van dit jaar startte de 6-koppige werkgroep Katoen van de VVKSM Prinsen van Onze-Lieve-Vrouw van Grimbergen in november 2002 met de voorbereidingen. Omdat de leidersploeg regelmatig een verjongingskuur ondergaat, wordt het concept van de Openlucht Katoenfuif als vanzelf met frisse ideeën up-to-date gehouden. Elk jaar moet er bijvoorbeeld weer worden beslist wat voor belichting er zal komen en welke dj de muziek zal verzorgen. Ieder jaar wordt ook gezocht naar nieuwe attracties die de fuif dat 'ietsje meer' moeten geven. Zo waren er vorig jaar ter gelegenheid van de vijftiende editie vuurwerk en een vuurspuwer te zien. In de laatste weken die aan de fuif voorafgaan, wordt de werkgroep uitgebreid tot ongeveer 130 personen, die elk een specifieke taak krijgen toegewezen. De twee dagen voor de fuif en na de fuif staat heel die ploeg ook in voor het opzetten en afbreken van de attributen.

Bron van inkomsten

De jaarlijkse Katoenfuif is voor de scoutsgroep van Grimbergen een belangrijke bron van inkomsten. Met de opbrengsten van dit evenement worden activiteiten voor de scoutsleden gefinancierd zodat die zo goedkoop mogelijk kunnen worden gehouden. Het geld dient ook om materiaal te kopen om lokalen behoorlijk te onderhouden en voor het bekostigen van cursussen die de leiders moeten volgen. Het succes van de Katoenfuif heeft natuurlijk veel te maken met het ideale tijdstip waarop ze wordt gehouden; de examens zijn net achter

de rug en er wenken twee maanden vakantie. Daarnaast spelen ook andere factoren een niet onbelangrijke rol. Zo is de fuif gemakkelijk te bereiken met het openbaar vervoer omdat de organisatie afspraken heeft met De Lijn om de feestvierders veilig en wel van en naar de Katoenweide te vervoeren. Voor het merendeel van de bezoekers - 60% komt van buiten Grimbergen - is dat natuurlijk mooi meegenomen.

Ook de toegangsprijzen en de prijzen van de consumpties swingen niet de pan uit. Een kaartje in voorverkoop kost bijvoorbeeld maar 4 euro, aan de kassa komt daar een euro bij. De organisatoren van Katoen maken er ook een punt van om hun publiek op muzikaal vlak elk jaar weer het beste te bieden. Naast de hoofd-dj zijn er ook twee gast-dj's, vaak opkomend dj-talent, die op de Katoenfuif een kans krijgen om voor het eerst voor een groter publiek op te treden. Die formule blijkt aan te slaan. Nog even op de tanden bijten om er op 28 juni aan de Roostbaan lekker tegenaan te gaan. De organisatoren maken er ook dit jaar weer wat speciaals van.

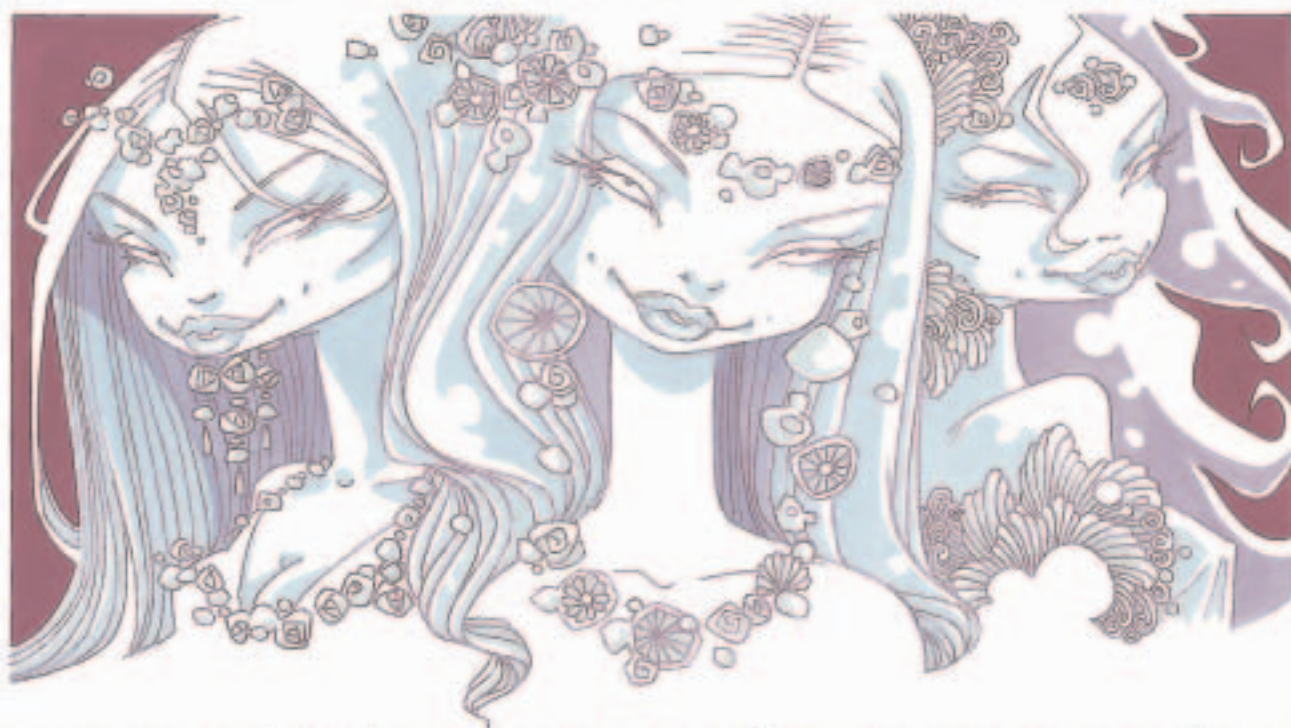
Ans De Bremme

Meer informatie over de Katoenfuif kunt u vinden op www.katoenfuif.be

La fête en plein air la plus connue du Nord du pays

Depuis 1986 déjà, les scouts de Grimbergen organisent leur 'Katoenfuif' annuelle, une gigantesque fête en plein air organisée pour fêter la fin des examens et pour marquer le début des grandes vacances. Des milliers de jeunes gens de Grimbergen et des communes avoisinantes viennent s'y défouler au son de leur musique favorite. Mais le Katoenfuif est plus qu'une fête pour danser: elle est également une occasion idéale pour rencontrer des 'anciens' amis et pour oublier toutes les souffrances des examens.

DE WITTE WIVEN OF DE WITTE JUFFERS

30

MET DE WITTE WIVEN BETREDEN WE HET RIJK VAN DE ELFEN EN DE FEEËN; HET GAAT HIER DUS NIET OM ORDINAIRE SPOKEN. WITTE WIVEN OF WITTE JUFFERS KUN JE TIJDENS DE OCHTEND- EN AVONDSCHERMING TEGENKOMEN EN 'S NACHTS BIJ VOLLE MAAN. MEESTAL ZIJN ZE MET Z'N DRIEËN, MAAR ZE VERSCHIJNEN OOK VAAK ALLEEN. WIE ZE GEZIEN HEFT, OMSCHRIJFT HEN ALS VROUWELIJKE WEZENS VAN EEN ONAARDSE SCHOONHEID DIE ZICH IN OPPERSTE SIERLIJKHEID SCHIER ZWEVEND VOORTBEWEGEN. ZE HEBBEN LANG BLOND HAAR EN ZIJN GEHULD IN RAGFIJNE GEWADEN, DIE BETOVEREND GLANZEN ALS ZE DOOR DE NACHT DANSEN. IN SPROOKJES EN SAGEN WORDT VAAK VERTELD HOE ZE GEWONE STERVELINGEN PROBEREN TE VERLEIDEN OM MEE TE DANSEN EN HOE DIE DAN VERZEILD RAKEN IN EEN TOTAAL ANDERE WERELD, WAARIN ZELFS HET BESEF VAN TIJD VERVAAGT. DE WITTE JUFFERS HETEN GOEDAARDIG TE ZIJN, MAAR LATEN NIET MET ZICH SPOTTEN.

TOEN VRIENDEN IN EEN HERBERG EROP AANDRONGEN DAT HIJ NOG EEN POOSJE ZOU BLIJVEN, RIEP EEN BOER DIE NAAR BEEK MOET UITDAGEND: "IK MOET NOG EEN DANSTE GAAN MAKEN MET DE WITTE JUFFER VAN MONTFERLAND." DIE JUFFER KRUISDE EVEN LATER ZIJN PAD; ZE GREEP HEM BEET EN BEGON ZO UITZINNIG MET HEM TE DANSEN DAT HIJ ER UIT-EINDELIJK DOOD BIJ NEERVIEL.

WITTE WIVEN Zouden bijstand verlenen aan vrouwen in grote barensnood, zo wordt verteld. Ze zouden ook de toekomst kunnen voorspellen en gestolen of verlokten voorwerpen en verborgen schatten kunnen aanwijzen.

ER WERD VOORAL VOOR GEWAARSCHUWD OM ZE NIET ACHTERNA TE LOPEN, WANT ZIJ BLEVEN JE STEEDS VOOR OOK AL VERSNELDE JE DE PAS.

EEN ZEKERE JANNEKENS KWAM 'S NACHTS IN EEN DREEF EENS EEN WITTE JUFFER TEGEN TERWIL HIJ HAAR VOLGDE, WERD HIJ ZO BEKOORD DOOR DE ELEGANTE VERSCHIJNING, DAT HIJ MET ZIJN WANDELSTOK EVEN HAAR KLEED OPLICHTTE. DE JUFFER DEED ALSOF ZE HET NIET MERKTE, MAAR VANONDER HAAR GEWAAD VERSCHIEEN EEN VERBLINDEND LICHT. AAN HET EINDE VAN DE DREEF DRAAIDE ZE ZICH OM EN ZEI TEGEN JANNEKENS: "WEET JIJ DAN NIET DAT JE 'S NACHTS EEN VROUW NIET MAG AANRAKEN! VOOR DE ZIE KEER ZAL IK JE ONGEMOED LATEN, MAAR WEES GEWAARSCHUWD!"

IN EPPEGEM DOOK 'S AVONDS LANGS DE ZENNEBOORDEN REGELMATIG EEN "WITTE MADAM" OP DIE WANDELAARS OP EEN DWAALSPOR BRACHT, DE ONGELUKKIGEN BEKOCHTEN DAT VAAK MET DE VERDRINKINGSDOOD.

EEN KNECHT OP 'T VERBRAND HOF IN DE PADDENBROEVEN VAN ASSE, KWAM OP EEN ZONDAGAVOND SAMEN MET ZIJN VRIENDEN OOK EENS EEN "WITTE MADAM" TEGEN. ZIJ GROETTEN DE VROUW, MAAR DIE ANTWOORDEDE NIET. TOEN ZE OP DE BOERDERIJ KWAMEN, BLEKEN DE KOEÏEN IN DE STAL LOSGEBROKEN, DE VARKENS WAREN AAN HET WROETEN IN DE HOF EN DE SCHAPEN SPRONGEN BLATEND DOOR DE BOOMGAARD. VIEF ZONDAGEN NA ELKAAR DEED ZICH HETZEELDE VOOR. PAS NABAT DE PATER DE STALLEN ZEGENDE, KWAMEN DE DIEREN TOT RUST.

IETS GELUKWAARDIGS GEBEURDE OOK IN MERCHTEM. BIJ DE INGANG VAN HUN BOERDERIJ ZAGEN TWEE KNECHTEN ENKELE WITTE VROUWEN MET TANDEN ZO GROOT ALS MESTVORKEN. ZIJ LIETEN DE KNECHTEN WELISWAAR ONGEMOED, MAAR IN DE STALLEN WAREN ALLE DIEREN LOSGEBROKEN EN SLOEGEN DEUREN EN LUIKEN ONOPHOUDELIJK OPEN EN DICHT. PAS NA EEN WIJDING DOOR DE "GROTE PASTOOR VAN MERCHTEM" KEERDE DE RUST WEEK.

Iran heeft weinig te bieden aan jonge mensen

De Iraanse Nastaran Zare (24) heeft een Belgisch diploma verloskunde op zak en werkt in het AZ-VUB van Jette. Ze woont nu bijna vier jaar in Machelen bij haar oom Ali Ameli en voelt zich wat heen en weer geslingerd tussen twee werelden. 'Hier mis ik mijn geboorteland en in Iran heb ik heimwee naar België', zegt ze.

'Vooral voor dat leven tussen twee werelden heeft mijn oom me gewaar-schuwed. Ali woont hier al 25 jaar en is getrouwd met een Belgische. Hij en zijn vrouw hebben me helemaal weg-wijs gemaakt. Oom Ali gaf me bij mijn aankomst ook de raad geen extra cur-sus Nederlands te volgen naast mijn studies, maar mij gewoon in de taal onder te dompelen. En dat werkte, temeer omdat ik daarbij veel steun heb gekregen van mijn tante.

In het begin heb ik wel even gedacht dat het mij niet zou lukken om het di-ploma van verloskundige te behalen, voornamelijk omwille van de taal. Ook mijn medestudenten dachten dat ik het niet zou halen. Maar ik heb door-gebeten en dat hadden sommigen van

mijn medeleerlingen klaarblijkelijk niet verwacht. Jaloezie eerder dan racisme, denk ik. Tijdens mijn stage had ik trouwens soms de indruk dat de mensen die ik verzorgde vriende-lijker waren tegen mij dan tegen de Belgische stagiairs. Ook nu ik als ver-pleegkundige werk op de afdeling gy-naecologie en urologie van het AZ-VUB in Jette, heb ik geen last van racisme.'

Kloof tussen arm en rijk

'Toen ik hier in 1999 arriveerde was het van in het begin mijn bedoeling om te blijven, ook al kende ik België niet. Op mijn twaalfde ben ik een

'Hier kunnen jonge mensen vrij vlug op eigen benen staan, maar in Iran heb je altijd de steun van je ouders nodig'

tijdje in Zwitserland geweest, dus ik had wel een idee over Europa en het Westen. Er is bij mij geen sprake ge-weest van een cultuurschok toen ik hier belandde. In Iran houden som-mige families er een vrij westerse levenswijze op na en lang niet iedee-er is er streng islamitisch.

Het moeilijkste aan het leven in het buitenland vind ik het gemis van mijn familie. Ik ben nog maar pas gehuwd en mijn kersverse man mis ik verschrik-kelijk. Gelukkig komt hij binnen en-kele maanden ook naar België en dan gaan we hier een huisje zoeken. Nu doet hij zijn militaire dienst in Iran. Zolang de materiële vooruitzichten on-gunstig zijn, gaan we zeker niet terug. In België kunnen jonge mensen vrij vlug op eigen benen staan, in Iran is dat uitgesloten. Je hebt altijd de steun nodig van je ouders, want met het loon dat je er kan verdienen is het onmo-gelijk om een huis te kopen of een ge-zin te onderhouden. Veel mannen heb-ben zelfs twee voltijdse banen om de eindjes aan elkaar te kunnen knopen.

De kloof tussen arm en rijk is in Iran bijzonder groot. Veel mensen kunnen zich gedurende maanden geen vlees veroorloven, terwijl een minderheid alles heeft wat haar hartje begeert. Met de naweeën van de oorlog tussen Amerika en het naburige Irak, zit de schrik erin om alles te verliezen. Na Saddam is het de beurt aan Iran, den-ken ze ginds. Vanzelfsprekend maak ik mij zorgen over mijn man in deze gespannen situatie.'

Tandarts in Machelen en Delft

'Mijn oom Ali week in 1978 uit naar Europa net voor het uitbreken van de oorlog tussen Iran en Irak. Na een ver-blijf bij zijn tante in Engeland ging hij naar België om tandheelkunde te studeren, want in Engeland kwam je daarvoor op een lange wachtlijst. Tij-dens zijn studies aan de VUB in Brus-sel leerde hij Pascale Hoste kennen, de

FOTO: PASCAL YIGNERON

Nastaran Zare

vrouw van zijn leven. In 1994 verhuis-den ze van Jette naar Machelen, waar Ali een praktijk opende. Sinds 2001 heeft mijn oom ook een halftijdse prak-tijk in Delft in Nederland, waar een ernstig tekort aan tandartsen is. Pascale is directrice van het OCMW-rusthuis van Machelen en hun drie kinderen Shirine (6), Fardine (5) en Shervine (3) lopen school in het lokale gemeenschapsonderwijs.

Nastaran Zare

Iran has little to offer young people

Iranian Nastaran Zare (24) has a Belgian midwifery diploma under her belt and works at the General Hospital in Jette. For almost four years now she's lived in Machelen with her uncle Ali Ameli, and feels somewhat torn between two different worlds. 'When I'm here I miss the land of my birth, but when I'm in Iran I get home-sick for Belgium', she says. Nastaran has recently got married and is waiting impa-tiently for the arrival in Belgium of her husband, who's currently doing his military service in Iran. 'As long as the material prospects remain unfavourable, we're cer-tainly not going back to Iran. We want to stand on our own two feet, and with the wages you can earn in Iran it's impossible to buy a house or raise a family.'